

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v trestní věci obviněného JUDr. Libora Grygárka., nar. xxxxx stíhaného pro zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb. tr. zákoníku ve znění účinném do 30. 11. 2011, v neveřejném zasedání konaném dne 11. července 2019

t a k t o :

I.

Podle § 188 odst. 1 písm. c) trestního řádu za použití § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu se trestní stíhání obviněného

JUDr. Libora Grygárka, nar. xxxxx, trvale bytem xxxxx, xxxxx

pro skutek že

v době od 20. 1. 2009 do 31. 8. 2012 v Praze, jako státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze se sídlem nám. Hrdinů 1300, Praha 4, v úmyslu opatřit JUDr. Romanu J. neoprávněný prospěch spočívající v tom, že okolnosti získání a nakládání s peněžními prostředky zajištěnými ve Švýcarské konfederaci nebudou předmětem trestního řízení v České republice, omezí se možnosti švýcarských orgánů činných v trestním řízení objasnit jimi šetřené podezření z praní špinavých peněz, týkající se JUDr. Romana J. a dalších osob, a tak dojde ke zrušení zajištění předmětných peněžních prostředků na bankovních účtech a v bankovní schránce ve Švýcarské konfederaci,

poté co se dne 12. 12. 2008 JUDr. Libor Grygárek v postavení náměstka vrchního státního zástupce v Praze na základě informace pro vrchního státního zástupce v Praze ze dne 11. 12. 2008, č. j. 8 VZN 1008/2008 – 10, kterou předložil ředitel odboru závažné hospodářské a finanční kriminality Vrchního státního zastupitelství v Praze Mgr. Zbyněk E., dozvěděl o žádosti o právní pomoc švýcarského federálního státního zastupitelství ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. SV.08.0159-LAM, a o jejím obsahu, kterou švýcarské federální státní zastupitelství

- informovalo, že dne 22. 9. 2008 zahájilo vyšetřování proti českému občanovi Romanu J., nar. xxxxx, bytem xxxxx, xxxxx, a proti neznámé osobě z důvodu nedovoleného praní špinavých peněz podle článku 305bis švýcarského trestního zákoníku, přičemž vyšetřování bylo zahájeno na základě zjištění, že Roman J. má hospodářské právo k dvěma bankovním účtům u banky Kredietbank a. s. v Ženevě, které jsou vedeny na obchodní společnost Botanic Finance Inc. se sídlem v Panamě a na Jaroslavu J., matku Romana J.a, když podle banky aktiva na jednom z těchto účtů podstatně převyšovala cíle a záměry pro používání tohoto účtu a Roman J. na žádost banky neosvětlil své hospodářské záměry a několikrát vyloučil pokusy banky spojit se s ním za účelem získání osvětlení dané záležitosti,
- informovalo, že v zahájeném trestním řízení dne 22. 9. 2008 nařídilo zajištění peněžních prostředků na obou účtech ve výši 13 milionů CHF (k danému dni podle kurzu ČNB ve výši 15,059 Kč za 1 CHF se jednalo o 195.767.000,- Kč) a dne 24. 9. 2008 nařídilo zajištění 38 tisíc CHF (k danému dni podle kurzu ČNB ve výši 15,262 Kč za 1 CHF se jednalo o 579.956,- Kč) a 50 tisíc EUR (k danému dni podle kurzu ČNB ve výši 24,35 Kč za 1 EUR se jednalo o

1.217.500,- Kč) v bankovní schránce Jaroslavy J. u banky Kredietbank a. s. v Curychu, k níž měl Roman J. hospodářská práva, a dále

- se domáhalo potvrzení, že v České republice došlo k zahájení trestního vyšetřování proti Romanu J. (jak bylo zmiňováno v tisku), sdělení skutečností, které jsou proti němu namířeny, a jejich právní kvalifikace, jakož i poskytnutí veškerých informací nebo dokumentů, které umožní zjistit spojení mezi penězi na zajištěných účtech a trestnou činností, které se eventuálně dopustil v České republice,

příčemž JUDr. Libor Grygárek ve svém záznamu ze dne 14. 12. 2008, č. j. 8 VZN 1008/2008 – 13, povahu žádosti o právní pomoc nepřiléhavě bagatelizoval s tím, že ač je doručená písemnost označená jako žádost o právní pomoc, nežádá se v ní ani o provedení úkonu v trestním řízení, ani o doručení písemnosti, jejím obsahem je v podstatě lustrace a jedná se tedy spíše o dožádání v rámci tzv. policejní spolupráce, přičemž podle sdělení ředitele policejního orgánu Policie České republiky, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování, již byla v nedávné době cestou Interpolu provedena lustrace (v dané věci), a navrhl, aby byl ředitel policejního orgánu výslovně dotázán, zda v rámci policejní spolupráce (Interpolu) byla provedena lustrace k osobě J. a jeho matky; JUDr. Libor Grygárek ve věci vyřizování předmětné žádosti o právní pomoc využil svých oprávnění náměstka vrchního státního zástupce v Praze vůči řediteli odboru závažné hospodářské a finanční kriminality a o věci se nechal dále informovat, ačkoliv se nejpozději od listopadu 2008 osobně znal s JUDr. Romanem J., kterého se švýcarská žádost o právní pomoc týkala, byl mezi nimi přátelský vztah a stýkali se spolu ve volném čase, což JUDr. Libor Grygárek zatajil jak před ředitelem uvedeného odboru, tak i před vrchním státním zástupcem;

dále dne 20. 1. 2009 JUDr. Libor Grygárek ze zprávy policejního orgánu Policie České republiky, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování, ze dne 12. 1. 2009, sp. zn. OKFK-4551/ČJ-2008-22, zjistil, že

- české orgány činné v trestním řízení nevedou žádné trestní řízení ve vztahu k JUDr. Romanu J., jeho rodinným příslušníkům a současným obchodním partnerům,
- dožádaný policejní orgán zcela důsledně nesplnil pokyn státního zástupce Mgr. Zbyňka E. ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 VZN 1008/2008 – 15, kterým bylo vedle informace o vedeném trestním řízení požadováno i sdělení, zda je ve vztahu k Romanu J. a dalším osobám vedeno jiné šetření policejními orgány, a v kladném případě získání potřebných informací o věci, opatření dostupných dokumentů a event. jejich vyhodnocení,
- dožádaný policejní orgán nereagoval ani na požadavek, aby se policejní orgán vyjádřil k jím dříve vedeným jednáním s orgány Švýcarské konfederace v této věci, k obsahu jednání a aby sdělil, zda pro švýcarské orgány v rámci policejní spolupráce již dříve byla provedena lustrace k osobě Romana J. a jeho matky,

příčemž na tyto zjevné nedostatky v postupu policejního orgánu a na neúplné splnění pokynu státního zástupce JUDr. Libor Grygárek dne 20. 1. 2009 ani nikdy později nijak nereagoval;

současně JUDr. Libor Grygárek v době od 20. 1. 2009 do 31. 8. 2012, záměrně neučinil žádná opatření, tedy nedal pokyn policejnímu orgánu ani státnímu zástupci Vrchního státního zastupitelství v Praze ani poznatky nepředal jinému státnímu zastupitelství k vydání takového pokynu, aby bylo zahájeno trestní řízení k prověření důvodného podezření ze spáchání trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1 písm. a) nebo b), odst. 5 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. zákon“), a ze spáchání další trestné činnosti, z níž měly výnosy pocházet, a aby taková věc byla řádně objasněna a zjištěn pachatel trestného činu, když důvodné podezření ze spáchání takové trestné činnosti

vyplývalo ze skutečností uvedených v žádosti švýcarského federálního státního zastupitelství o právní pomoc ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. SV.08.0159-LAM,

- ačkoliv si byl vědom, že k tomu je jako státní zástupce povinen, neboť podle § 2 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“ či „tr. řád“), je státní zástupce povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví, pokud zákon nebo vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak, a že k takovému postupu má státní zástupce pravomoc stanovenou v § 157 odst. 2 trestního řádu,
- přičemž skutečnosti obsažené v žádosti o právní pomoc, které zakládaly důvodné podezření z trestné činnosti JUDr. Romana J., byly dále posilovány vícečetnými informacemi v tisku o existujících podezřeních z takové trestné činnosti, o čemž JUDr. Libor Grygárek věděl, neboť takové články z tisku si v době nejméně od 3. 11. 2008 do 1. 10. 2010 aktivně shromažďoval a na jejich základě tak měl představu o možných podezřeních z trestné činnosti a případných aktivitách policejních orgánů,
- čímž vědomě porušil povinnosti státního zástupce uložené zákonem č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), a to ustanovení § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, podle kterého je státní zástupce při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů, když mezi zásady, které zákon o státním zastupitelství pro činnost státního zastupitelství stanoví, patří ustanovení § 2 zákona o státním zastupitelství o povinnosti využívat zákonných prostředků a o způsobu výkonu působnosti státního zastupitelství: podle § 2 odst. 1 zákona o státním zastupitelství je státní zastupitelství při výkonu své působnosti povinno využívat prostředky, které mu poskytuje zákon, podle § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství státní zastupitelství při výkonu své působnosti dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem, rychlý, odborný a účinný; svoji působnost vykonává nestranně, respektuje a chrání přitom lidskou důstojnost, rovnost všech před zákonem a dbá na ochranu základních lidských práv a svobod,
- čímž jako státní zástupce vědomě postupoval v rozporu s ustanovením § 24 odst. 2 zákona o státním zastupitelství, podle kterého státní zástupce je při výkonu své funkce povinen vystříhat se všeho, co by mohlo vzbuzovat důvodné pochybnosti o dodržování povinností uvedených v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, ohrozit vážnost funkce státního zástupce nebo vážnost státního zastupitelství anebo ohrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce, když státní zástupce mimo jiného podle § 24 odst. 2 písm. c) zákona o státním zastupitelství nesmí umožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů, a dále vědomě postupoval v rozporu s § 30 odst. 1 trestního řádu, dle kterého je z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen státní zástupce, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, nemůže nestranně rozhodovat,

přičemž tyto povinnosti JUDr. Libor Grygárek měl jako státní zástupce a byly spojeny nejen s pravomocemi státního zástupce, ale i s pravomocemi náměstka vrchního státního zástupce vyplývajícími z § 12e odst. 2 zákona o státním zastupitelství a v podrobnostech z organizačních a aprobačních řádů vrchního státního zástupce v Praze, které byly vydány opatřeními vrchního státního zástupce v Praze ze dne 6. 12. 2007, č. 19/2007, a ze dne 22. 12. 2009, č. 8/2009, ve znění pozdějších opatření, podle kterých s výjimkou doby od 15. 11. 2011 do 22. 2. 2012 náměstek vrchního státního zástupce přímo řídil ředitele odboru závažné hospodářské a finanční kriminality, koordinoval a kontroloval činnost tohoto odboru a nad postupem státních zástupců u odboru působících vykonával dohled;

takto JUDr. Libor Grygárek trestní řízení, jehož předmětem by bylo objasnění a prověření okolností získání a nakládání s peněžními prostředky, které byly zajištěny švýcarským federálním státním zastupitelstvím, jakož i dalších souvisejících okolností, neinicioval

- záměrně právě pro svůj osobní vztah k JUDr. Romanu J., s nímž se nejpozději od listopadu 2008 osobně znal, s nímž měl přátelský vztah a stýkal se s ním ve volném čase, s cílem, aby nebylo vedeno trestní řízení, v němž by byl objasňován původ zajištěných finančních prostředků, a se záměrem, aby švýcarské orgány nemohly zjistit potřebné skutečnosti k objasnění podezření z praní špinavých peněz, neměly důvod a podklad peněžní prostředky dále zajišťovat a aby je uvolnily do dispozice JUDr. Romana J., přičemž vysoký význam případného českého trestního řízení pro švýcarské trestní řízení a naléhavost potřeby švýcarských orgánů opatřit informace o předpokládané zdrojové trestné činnosti v České republice mu byla zřejmá z dalších osobních jednání s představiteli švýcarských orgánů, kterých se účastnil dne 12. 2. 2009 a dne 25. 6. 2009,
- s vědomím, že bez zahájení trestního řízení v České republice, švýcarské orgány neposkytnou žádné další informace z jejich trestního řízení týkajícího se podezření praní špinavých peněz,

čímž záměrně neoprávněně zvýhodnil JUDr. Romana J., když mu svým nekonáním zajistil, že okolnosti získání a nakládání s předmětnými peněžními prostředky nebudou z iniciativy státního zastupitelství předmětem trestního řízení v České republice, a významným způsobem omezil možnosti švýcarských orgánů řádně objasnit jimi šetřené podezření z praní špinavých peněz týkající se JUDr. Romana J. a dalších osob, přičemž nezahájení trestního řízení v České republice tak bylo jednou z podstatných příčin toho, že švýcarské orgány naopak v březnu 2011 rozhodly o zrušení zajištění, čímž se peněžní prostředky v celkové hodnotě 197.564.456,- Kč (počítáno podle kurzu v době zajištění) dostaly do volné dispozice JUDr. Romana J.,

čímž měl v spáchat zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku

z a s t a v u j e

neboť žalovaný skutek není trestným činem a není důvod k postoupení věci.

II.

Podle § 188 odst. 1 písm. c) trestního řádu z důvodu § 172 odst. 1 písm. d) trestního řádu a § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu se v trestních stíhání obviněného

JUDr. Libora Grygárka, nar. xxxxx, trvale bytem xxxxx, xxxxx

pro skutek že,

v době od 17. 12. 2009 do 11. 5. 2010 v Praze jako náměstek vrchního státního zástupce v Praze při výkonu dohledu nad postupem státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze se sídlem nám. Hrdinů 1300, Praha 4, ve smyslu § 12e zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“) a při výkonu dohledu nad postupem Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové ve smyslu §

Shodu s prvopisem potvrzuje: Hana Tírpáková

12d zákona o státním zastupitelství ve věci vedené u Vrchního státního zastupitelství v Praze pod sp. zn.1 VZN 2760/2009,

v rozporu s povinnostmi státního zástupce, které mu byly známy, a to v rozporu s povinností podle § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství postupovat při výkonu své funkce státního zástupce odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně a spravedlivě, jakož i v rozporu s povinností podle § 24 odst. 2 zákona o státním zastupitelství při výkonu své funkce se vystríhat všeho, co by mohlo vzbuzovat důvodné pochybnosti o dodržování povinnosti podle § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství a ohrozit důvěru v nestranný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce a v rozporu s povinností podle § 24 odst. 2 písm. c) zákona o státním zastupitelství nesmět umožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů,

úmyslně, se záměrem dosáhnout toho, aby trestní řízení zahájené dne 7. 12. 2009 a vedené tehdejší policejním orgánem Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování, Expozitura Hradec Králové, pod sp. zn. OKFK-272/TC-2009-059027, jehož předmětem bylo prověřování okolností použití části úvěru, který poskytly banky: tehdejší Citibank a.s. (IČ 16190891), dále Československá obchodní banka, a. s. (IČ 00001350), Komerční banka, a.s. (IČ 45317054), Česká spořitelna, a.s. (IČ 45244782) a Raiffeisenbank a.s. (IČ 49240901) jako tzv. multitransšový syndikovaný úvěr na základě smlouvy ze dne 20. 6. 2001, a to části ve výši nejméně 77.300.000,- Kč, Ing. Radovanem Květem jako předsedou představenstva a JUDr. Janem Součkem jako místopředsedou představenstva obchodních společností BOHEMIA CRYSTALEX TRADING a.s. (IČ 25004085), CRYSTALEX a.s. (IČ 49903501), Sklářny BOHEMIA a.s. (IČ 00012459), SKLÁRNÝ KAVALIER, a.s. (IČ 00012653) a Sklo Bohemia, a.s. (IČ 48173371), v době po 20. 6. 2001, které podle policejního orgánu vykazovaly znaky důvodného podezření ze spáchání trestného činu, nemělo žádné nepříznivé důsledky pro JUDr. Jana Součka., s nímž byl JUDr. Libor Grygárek v době výkonu dohledu i později ve velmi dobrém přátelském vztahu a v období nejpozději od září 2009 v opakovaném telefonickém kontaktu nejméně šestkrát každý měsíc,

kdy k dosažení tohoto celkového záměru usiloval především o to, aby si zajistil včasné informace o trestním řízení týkajícím se JUDr. Jana Součka a o dalším postupu tohoto trestního řízení, dále pak usiloval i o to, aby v přípravném řízení nebyla dovozena trestní odpovědnost JUDr. Jana Součka, když zpočátku se snažil, aby předmětná věc nebyla vůbec v trestním řízení prověřována, a následně, když i přesto bylo prověřování dále vedeno, aby byla předmětná trestní věc co nejrychleji odložena, aniž by podle § 2 odst. 5 trestního řádu došlo k náležitému zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci samé,

příčemž si nejprve dne 17. 12. 2009 vyhradil oprávnění, aby mu před odesláním byl předložen průvodní přípis, kterým mělo být zasláno usnesení podle § 12a odst. 2 zákona o státním zastupitelství o odnětí věci Městskému státnímu zastupitelství v Praze a o jejím přikázání Krajskému státnímu zastupitelství v Hradci Králové, když toto usnesení se týkalo příslušnosti státního zastupitelství k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení a k provádění dalších úkonů v trestním řízení vedeném policejním orgánem Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura Hradec Králové, pod sp. zn. OKFK-272/TC-2009-059027,

následně dne 23. 12. 2009 vydal podřízenému státnímu zástupci Vrchního státního zastupitelství v Praze JUDr. Peteru P. písemný pokyn k úpravě obsahu průvodního přípisu ze dne 22.12.2009, sp. zn. 1VZN 2760/2009-6, když podle uloženého pokynu měl být státnímu zástupci Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové, jemuž byla věc přikázána, sdělen názor, že popis skutkových okolností v záznamu policejního orgánu ze dne 7. 12. 2009, č. j. OKFK-272-1/TC-2009-059027, je natolik nekonkrétní, že opatření policejního orgánu je předčasné a nedůvodné,

ačkoliv neměl k dispozici bližší podklady, na jejichž základě by mohl zákonnost a důvodnost zahájení úkonů trestního řízení přezkoumat,

když JUDr. Peter P. pokyn ze dne 23. 12. 2009 odmítl splnit jako nezákonný a dne 31. 12. 2009 svůj postup písemně zdůvodnil, JUDr. Libor Grygárek v rozporu s § 12e odst. 3 zákona o státním zastupitelství věc neprodleně se svým stanoviskem nepředložil vrchnímu státnímu zástupci, který byl oprávněn vydaný pokyn zrušit nebo nechat věc vyřídit JUDr. Liborem Grygárek, ale dne 31. 12. 2009 sám rozhodl o tom, že danou věc bude u Vrchního státního zastupitelství v Praze vyřizovat osobně namísto JUDr. Petera P., čímž si zajistil možnost být o dalším postupu trestního řízení bezprostředně od dozorového státního zástupce informován a jeho prostřednictvím ovlivňovat další postup trestního řízení, a vydal pokyn příslušné kanceláři státního zastupitelství, aby byl evidován jako státní zástupce vyřizující věc sp. zn. 1 VZN 2760/2009, jakož i pokyn, aby koncept průvodního přípisu zpracovaný JUDr. Peterem P. s datem 22. 12. 2009, č. j. 1 VZN 2760/2009 – 6, byl upraven ve smyslu dřívějšího pokynu JUDr. Libora Grygárka a ze dne 23. 12. 2009 a s jeho vlastní podpisovou doložkou odeslán spolu s usnesením o odnětí a přikázání věci Krajskému státnímu zastupitelství v Hradci Králové,

dále pak přípisem ze dne 23. 2. 2010, č. j. 1 VZN 2760/2009 – 15, vedl dozorového státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové k tomu, aby vedené trestní řízení bylo zaměřeno výlučně na zodpovězení otázky, zda podezřelí použili úvěr na jiný než určený účel nebo zda svěřené peněžní prostředky zpronevěřili, a dále si vyžádal kopii záznamu o vysvětlení podaného dne 17. 12. 2009 osobou s utajenou totožností vystupující pod jménem Jakub D., která ve vysvětlení uváděla konkrétní skutečnosti podporující podezření, že část peněžních prostředků z úvěru poskytnutého skupinou bank ve výši kolem 77.287.000 Kč měla být společností BOHEMIA CRYSTALEX TRADING a.s. a dalšími s ní spojenými subjekty použita na financování nákupu akcií dceřiných společností, tedy v rozporu s účelem úvěru,

přípisem ze dne 19. 3. 2010, č. j. 1 VZN 2760/2009 – 24, naznačoval dozorovému státnímu zástupci, že trestní řízení je vedeno nedůvodně, znovu zdůraznil, že prověřování by mělo být zaměřeno výlučně na zodpovězení otázky, zda podezřelí použili úvěr na jiný než určený účel, a ke stručné informaci dozorového státního zástupce o policejním orgánem zvažovaném znaleckém zkoumání hospodaření společnosti BOHEMIA CRYSTALEX TRADING a.s. v příslušném časovém období vyjádřil jasně negativní stanovisko, aniž by měl k dispozici veškeré podklady doposud shromážděné v trestním řízení, které by umožňovaly odpovědně a odborně přezkoumat potřebu znaleckého zkoumání, když zvažované znalecké zkoumání označil za bezbřehé, nejasně vymezené a vymykající se vymezenému předmětu prověřování, jakož i obtížně zdůvodnitelné i z hlediska procesní ekonomiky a rychlosti řízení, přičemž bylo zřejmé, že bez znaleckého zkoumání hospodaření předmětné společnosti nemůže policejní orgán dospět k jinému rozhodnutí ve věci než k jejímu odložení,

přípisem ze dne 12. 4. 2010, č. j. 1 VZN 2760/2009 – 28, si vyžádal kopii avizovaného meritorního rozhodnutí policejního orgánu spolu se stanoviskem dozorového státního zástupce,

dne 11. 5. 2010 vzal na vědomí stanovisko dozorového státního zástupce ze dne 22. 4. 2010, č. j. 1 KZN 811/2010 – 45, které bylo Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze doručeno spolu s usnesením policejního orgánu ze dne 15. 4. 2010, č. j. OKFK-272-41/TČ-2009-200235, o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu dne 11. 5. 2010, a které dovozovalo správnost a zákonnost usnesení policejního orgánu již podle jeho samotného obsahu,

ačkoliv v té době nebylo řádně zjištěno, jakým způsobem byly použity peněžní prostředky z poskytnutého úvěru a zda jejich použití bylo v souladu s vymezenými podmínkami úvěru, přičemž náležitě doplnění prověřování na základě pozdějšího pokynu dohledového státního zástupce ze dne 28. 2. 2012, č. j. 1 VZN 2760/2009 – 63, již nebylo možné z důvodu skartace části potřebných účetních dokladů v desetileté skartační lhůtě

čímž měl spáchat přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb. trestní zákoník, ve znění účinném do 30. 11. 2011

z a s t a v u j e

neboť je z důvodu promlčení nepřípustné.

O d ů v o d n ě n í :

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci podal u Obvodního soudu pro Prahu 4 obžalobu na obviněného JUDr. Libora Grygárka pro dva skutky, kvalifikované pod bodem I jako přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb. tr. zákoníku a pod bodem II jako přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb. tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 11. 2011. Obvodní soud pro Prahu 4 obžalobu předběžně projednal. Dospěl k závěru, že skutek popsany pod bodem I obžaloby by mohl být posouzen jako zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, a proto předložil spis Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o věcné příslušnosti. Vrchní soud v Praze se s názorem obvodního soudu ztotožnil a svým usnesením ze dne 5.9.2018 sp.zn. 7 Ntd 9/2018 přikázal tuto trestní věc k projednání a rozhodnutí Městskému soudu v Praze.
2. Městský soud v Praze také obžalobu předběžně projednal. Dospěl k závěru, že jednání obviněného JUDr. Libora Grygárka, popsané pod bodem I nenaplnuje kritéria trestného činu a jednání popsané pod bodem II je promlčeno.

K bodu I.

3. Státní zástupce VSZ žaluje obviněného JUDr. Libora Grygárka pro jednání – zjednodušeně řečeno – že jako náměstek vrchního státního zástupce v Praze, poté, co se z žádosti švýcarského federálního státního zastupitelství o právní pomoc, dozvěděl, že švýcarská prokuratura zahájila vyšetřování Romana J. pro podezření z trestného činu praní špinavých peněz a v této souvislosti zablokovala dva bankovní účty, na kterých byla zajištěna částka cca 13 milionů CHF, v úmyslu zajistit Romanu J., kterého v té době dobře znal, neoprávněný prospěch, nedostatečně tuto žádost vyřídil a záměrně neučinil nic proto, aby na území České republiky byly zahájeny úkony trestního řízení vedoucí k objasnění tzv. zdrojové trestné činnosti, čímž Romana J. neoprávněně zvýhodnil a svou nečinností přispěl k tomu, že trestní řízení ve Švýcarské republice bylo zastaveno a zajištěné prostředky byly Romanu J. vráceny.
4. Koncepce obžaloby je založena tvrzení, že obviněný Grygárek vyšetřovaného Romana J. „nejpozději od listopadu 2008 osobně znal, měl s ním přátelský vztah, stýkal se s ním ve volném čase“, a proto zneužil svého postavení, aby ho zvýhodnil a zajistil tak, že jeho vyšetřování bude zastaveno a zajištěné prostředky budou vráceny. Státní zástupce nevysvětluje, z jakých důkazů dospívá k tomuto jednoznačnému závěru, jen na str. 55 obžaloby stručně uvádí, že toto zjištění vyplývá ze záznamů o odposlechu telekomunikačního provozu a záznamů pořízených při sledování osob a věcí.
5. Obsahu těchto záznamů se bude soud níže věnovat, jen v této části rozhodnutí je třeba zdůraznit skutečnost, že žádost o právní pomoc švýcarského federálního státního zastupitelství ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. SV.08.0159-LAM byla na Vrchní státní

zastupitelství v Praze doručena dne **2.12.2008** a byla vyřízena dopisem ze dne **4.2.2009**, kterým dozorující státní zástupce JUDr. Letko, kterému byla tato žádost o právní pomoc přidělena k vyřízení, švýcarským partnerům odpověděl, že „ve vztahu k osobě Romana J. české orgány nevedou žádné trestní řízení“.

6. Odposlechy a záznamy o telekomunikačním provozu (dále jen odposlechy), na které státní zástupce v odůvodnění obžaloby odkazuje, se nacházejí ve svazcích číslo 7-11. Jedná se o odposlechy několika mobilních telefonních stanic užívaných obviněným Grygárkem, ale také telefonních čísel Romana J. a jeho sekretářky Marcely M. Telefonické kontakty obviněného Grygárka byly zjišťovány od **10.12.2010** na základě příkazu soudkyně Okresního soudu v Ostravě ze dne 10.6.2011 sp.zn. 0Nt 5236/2011 k vydání výpisu hovorů telefonní stanice obviněného. Telekomunikační provoz obviněného byl sledován a zaznamenáván od **14.6.2011**, kdy byl vydán příkaz soudkyně Okresního soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2011, sp. zn. 0 Nt 5863/2011 až do 30. září 2013. V souvislosti s jiným trestním stíháním byl Obvodním soudem pro Prahu 5 dne 3. června 2011 vydán příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu sp. zn. 37 Nt 1427/2011, kterým byl nařízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu mobilní telefonní stanice, kterou užíval Roman J. a jeho sekretářka Marcela M. Odposlech a záznam byl povolen v období od **3. června 2011** do 3. července 2011. Rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 1. června 2011 sp.zn. Nt 1218/2011 bylo trvání odposlechu prodlouženo na dobu od 3. 7. 2011 do 3. 9. 2011. Telefonická komunikace obou sledovaných byla na základě dalších soudních rozhodnutí zaznamenávána až do 3.3.2013. Rozhodnutím Okresního soudu v Ostravě ze dne 3. 7. 2012 sp.zn. 0 Nt 5875/2012 bylo povoleno sledování vnitřního prostoru kanceláře v objektu Gallery Myšák, tedy kanceláře, kterou užíval Roman J. Povolení bylo vydáno na dobu od 3. 7. 2012 do 3. 1. 2013. Toto povolení bylo prodlouženo do 3. 7. 2013. Na obdobné prostory se vztahuje též povolení ze dne 7.9. 2012 sp.zn. 0 Nt 5910/2012 na dobu od 7. 9. 2012 do 7. 3. 2013, prodloužené do 7. 9. 2013. Kromě těchto prostor bylo také povoleno sledování vnitřního prostoru kanceláře společnosti Rittig&Partners, pokojů č. 26 a č. 36 v hotelu Ventana, které ke svým schůzkám Ivo R. využíval, na období od 10. 3. 2012 do 10. 9. 2012. Kontakty obviněného s Romanem J., na které státní zástupce v odůvodnění obžaloby zmiňuje jsou prokázány v době od **16.3.2011**.
7. Dne 13. června 2013 byla v domě obviněného JUDr. Libora Grygárka, na adrese xxxxx, xxxxx provedena domovní prohlídka. V rámci této domovní prohlídky byly mimo jiné zajištěny dva mobilní telefony, a to mobilní telefon HTC One X IMEI: 353426949803 a mobilní telefon Nokia E52 IMEI: 353785046562905. Oba přístroje byly podrobeny znaleckému zkoumání z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika. Znalec provedl analýzu adresáře uložených kontaktů a zjistil, že v mobilním telefonu HTC byly uloženy kontakty na Romana J. a jeho sekretářku Marcelu M. – čl. 572,574. Kontakt na Marcelu M. byl uložen i v mobilním telefonu Nokia – čl. 608. Dotazem na znalce bylo zjištěno, že operační systém telefonu automaticky neukládá informace o čase a datu vytvoření kontaktu, a proto již nelze zpětně zjistit, kdy byl kontakt vytvořen. Znalec zadokumentoval obsah uložených SMS zpráv a výpis telefonních hovorů. V mobilním telefonu Nokia byly nalezeny pouze 4 SMS zprávy z května 2013. Interní paměť telefonu neobsahovala žádné uložené informace o hovorech. V mobilním telefonu HTC byly nalezeny 4 SMS zprávy z 6.6.2013 a 13.6.2013. Telefon obsahoval i seznam telefonických hovorů. První odchozí telefonický hovor byl uskutečněn 12. 4. 2013. Záznamy o odchozích hovorech končí 13. 6. 2013 ve 12:15, tedy v den konání domovní prohlídky, při které byl mobilní telefon zajištěn. Stejně časové údaje jsou zaznamenány i ve složce přijaté hovory a zmeškaná volání. Záznamy začínají 12. 4. 2013 a končí 13. 6. 2013.

Znalec v mobilním telefonu našel také 15 záznamů v kalendáři nebo poznámkách. Všechny se týkají období od 13. 6. 2013 do prosince 2013. Z těchto údajů lze dovodit, že obviněný Grygárek začal mobilní telefon HTC používat až v dubnu 2013 a v té době vložil do adresáře mobilního telefonu kontakt na Romana J. a jeho sekretářku. Záznam telefonního čísla Romana J. v tomto adresáři proto žádným způsobem neprokazuje, že by obviněný Grygárek Romana J. znal na přelomu roku 2008 - 2009, kdy vyřizoval švýcarskou žádost o právní pomoc.

8. Kromě soukromých telefonů používal obviněný Grygárek jako náměstek vrchního státního zástupce i služební telefon. Výpisy volání za roky 2007 – 2010 jsou na čl. 1164 a následujících. Nebyl zaznamenán ani jediný kontakt s Romanem J. nebo jemu blízkými osobami.
9. Obviněný Libor Grygárek vypověděl, že Romana J., v době kdy Vrchní státní zastupitelství v Praze vyřizovalo švýcarskou žádost o právní pomoc, vůbec neznal. Seznámil se s ním až někdy v roce 2010 v souvislosti s vlastnictvím bytu v galerii Myšák ve Vodičkově ulici. Tento byt zakoupila jeho tchyně Marie F. v roce 2007 pro potřeby rodiny. Původně chtěla byt napsat na svého vnuka Davida. Obviněný s tím však nesouhlasil, a proto byt koupila Marie F. na své jméno. Později již neměla zájem vlastnit tento majetek, přála si obdarovat svou dceru, a proto byl byt převeden na manželé Grygárkovy. V bytě původně bydlel syn David. Ten někdy v roce 2010 pořádal večírek, při kterém došlo k pádu skleničky na terasu bytu, který se nacházel pod ním a tím i k rozbití skleněného stolu. Při vyřizování škody zjistil, že spodní byt užívá jako svou kancelář pan Roman J. V souvislosti s vyřizováním náhrady škody se s ním několikrát sešel a od té doby jsou v kontaktu. Vzhledem k chování syna Davida a opakovaným stížnostem ze strany sousedů se rozhodl byt ve Vodičkově ulici nadále pronajmout. Byl to právě Roman J., který mu zprostředkoval svého známého Jiřího T. jako budoucího nájemce.
10. Orgány přípravného řízení se snažili tuto verzi prověřit. Svědkyně JUDr. Michaela G. - manželka obviněného vypověděla, že zaregistrovala inzerát na prodej bytů ve Vodičkově ulici. Vždycky chtěla bydlet v centru, navíc přemýšlela o koupi bytu pro syna a tak jí inzerát zaujal. Mluvila o tom se svou matkou, která měla volné finanční prostředky získané restitucí. Byt se jim oběma líbil, a proto se její matka rozhodla ho zakoupit. Veškeré formality zařizovaly společně. Smlouva o uzavření smlouvy budoucí byla podepsána někdy v prosinci 2007. Nejprve přemýšleli o tom, že byt bude zakoupen pro syna Davida, ale nakonec změnili názor a byt koupila její matka Marie F. V bytě nejprve bydlel syn David. Ten však dělal v bytě nepořádek, pořádal tam různé mejdany a byly na něho stížnosti od sousedů. Nakonec se rozhodl, že se z bytu odstěhuje a byt začali pronajímat. Romana J. nezná. Nevěděla, že ve stejném objektu vlastní byt a provozuje kancelář.
11. Svědek David G. - syn obviněného vypověděl, že byt ve Vodičkově ulici koupila jeho babička. Původně to měl být jeho byt, ale pak si to babička rozmyslela a koupila ho sama. S výběrem bytu jí pomáhala jeho matka. V bytě bydlel 2,5 až 3 roky. V bytě občas pořádal party, které rušily sousedy. Jeden ze sousedů, pan P. si na něho několikrát stěžoval. Lidé z bytu pod ním si zase stěžovali na nepořádek, na nedopalky a jiné věci, co jim padaly na terasu. Jednou z jeho balkonu spadla sklenice a rozbila velmi drahý skleněný stůl na terase pod nimi. Ráno na něho bouchala nějaká paní, zřejmě sekretářka ze spodního bytu. Společně s kamarádem museli jít střepy uklidit. Kamarád se s ní domluvil, že sežene jinou skleněnou desku. Svůj slib však nesplnil. Majitelé pak zkontaktovali buď babičku nebo rodiče a ti záležitost vyřešili. Romana J. osobně nezná. O tom, že měl byt na stejné adrese,

se dozvěděl až z medií. Svědek založil do spisu fotografii rozbitého stolu. Fotografie byla pořízená dne 17. 5. 2010 ve 12:06 hodin.

12. Svědek Zbyněk P. je kamarádem Davida G. Jsou spolužáky ze střední školy. Svědek uvedl, že někdy okolo roku 2009 David G. bydlel v bytě v galerii Myšák. Bydlel tam asi 2 roky. V bytě u Davida byl mnohokrát na různých oslavách a party. Někdy v roce 2009 byl na koncertě Black Eyd Peas. Po koncertě jel k Davidovi domů na mejdan. V době, kdy byl na terase, tak strčil do skleničky, která spadla dolů a rozbila stůl. V tu dobu byl pod vlivem alkoholu. Vzpomíná si, že slyšel ránu, ale věc nijak neřešil. Byla tma a ani nebylo vidět, že by se něco rozbilo. Druhý den ráno mu volal David, že na něho zvoní sousedi, že mají rozbitý stůl na terase. Jel proto zpátky a šel k sousedům uklidit střepy. V bytě u sousedů ho uvítala velmi nesympatická sekretářka, která mu dala vysavač, a on uklízel střepy, které byly po celé terase. Sekretářka říkala, že stůl stál 200 000 Kč, že byl za speciálního broušeného skla a že to musí zaplatit. Sekretářka si na něho vzala telefon a poté mu několikrát volala. Říkala, že našla nějakou desku, kterou má zakoupit. On si však nebyl vědom toho, že by stůl rozbil, navíc byl přesvědčen, že byt musí být pojištěný a tak odmítl zaplatit. Nakonec se to nějak vyřešilo, protože z Davidova bytu viděl, že stůl byl opraven. V průběhu výpovědi tohoto svědka bylo na internetu zjištěno, že koncert skupiny Black Eyd Peas se konal 17. 5. 2010.
13. K věci byl vyslýchán také Roman J. Dne 11. 7. 2013 byl požádán o podání vysvětlení. Tohoto dne vypověděl, že obviněného Grygárka zná, protože vlastní bytovou jednotku v galerii Myšák. Tuto jednotku nyní pronajímá Ing. T. Má vystudovanou stejnou v školu jako on, má i stejné sportovní zájmy jako tenis nebo golf. Žádné bližší osobní ani obchodní vazby mezi sebou nemají. V průběhu dalšího řízení byl Roman J. předvolán k svědecké výpovědi, k té se však nedostavil s omluvou, že není s ohledem na svůj zdravotní stav výslechu schopen.
14. Svědkyně Mgr. Marcela M. je asistentkou Romana J. Vypověděla, že pracuje v galerii Myšák ve Vodičkově ulici. JUDr. Grygárka zná, neboť měli konflikt kvůli jeho synovi. Jednalo se o to, že jeho syn bydlel v bytě nad kanceláří. Byly u něho mejdany a party, při kterých jim házeli dolů sklenice, nedopalky a nakonec rozbili stůl na terase. Svědkyně si nevzpomněla, kdy k tomu došlo, ale uvedla, že to bylo tak 2 nebo 3 roky zpátky. (Svědkyně byla vyslechnuta dne 1. 4. 2014) Ten stůl nebyl nijak levný, a proto musela řešit náhradu škody. Ona sama několikrát JUDr. Grygárka kontaktovala. V souvislosti s řešením náhrady škody ho několikrát viděla u nich v kanceláři. Také později telefonicky domlouvala asi 2 nebo 3 schůzky mezi ním a Romanem J. Co bylo obsahem těchto schůzek, neví. JUDr. Grygárka poznala až poté, kdy „tam řádl ten jeho syn“.
15. K známosti obviněného Grygárka s Romanem J. byli vyslechnuti také nejbližší spolupracovníci Romana J. Ing. Zoran K. vypověděl, že JUDr. Grygárka zná z veřejných sdělovacích prostředků. Poté, co viděl jeho fotografii v tisku, uviděl ho stát u nich sekretariátu. Neví, za kým šel. Nevzpomíná si, že by JUDr. Grygárka viděl na nějaké společenské akci, kterou pořádal Roman J. Společnou kancelář kromě něho a Romana J. užívají také Karel S. a Luboš P. JUDr. Karel S. uvedl, že JUDr. Grygárka. zná pouze z novin v souvislosti s aférou a články o J. a Grygárkovi. Nevzpomíná si, že by mu byl JUDr. Grygárek někdy představen. Nevzpomíná si, že by J. a Grygárka někdy společně viděl. V sekretariátu kanceláře JUDr. Romana J. a pracovala i Miroslava M. ta vypověděla, že JUDr. Grygárka nezná.

16. Orgány přípravného řízení se snažily ověřit verzi, že se obviněný Grygárek a Roman J. v roce 2008 znali, i z jiných zdrojů. V přípravném řízení byl vyslechnut svědek Jan N. Ten vypověděl, že JUDr. Grygárka zná z médií. Setkal se s ním jednou nebo dvakrát ve francouzské restauraci Obecního domu, kde seděl u vedlejšího stolu s panem J. a s panem S. To mohlo být na podzim roku 2009. Pánové S. J. a Grygárek měli u vedlejšího stolu nějaké jednání. Pan J. si pak přesedl ke stolu k nim. On sám zná Romana J. od devadesátých let. Všeobecně se mezi částí pražských podnikatelů a pražskou ODS vědělo, že Roman J. a obviněný Grygárek se znají a jsou kamarádi.
17. Svědek JUDr. Luděk S. jednoznačně popřel, že by obviněného Grygárka znal. Uvedl, že se s ním nikdy nepotkal a proto s ním a J. nemohl vést žádná jednání. Vypověděl, že nezná ani Jana N.
18. Policie vyslechla též několik osob z okruhu "pražských podnikatelů a pražské ODS" například Jiřího Janečka, Marka Šmída, Mgr.MUDr. Ivan Langeru, Alexandru Udženiju a Janu Černočovou. Žádná z těchto osob nepotvrdila slova Jana N. Shodně uvedli, že nevědí, zda se oba muži osobně znají. Nikdy je na žádné společenské události spolu neviděli.
19. Policejní orgány také velmi pečlivě ověřovaly informaci, že se obviněný Grygárek účastnil akce Svatomartinská husa, kterou pořádal Roman J. v obci K. Tuto informaci uvedl při svém vysvětlení dne 13.11.2013 Zoran K. Svědek K. situaci popsal tak, že spolu s přáteli přijel do restaurace, kde u stolu seděl osamělý muž, kterého nikdo neznal. Poté, co byl osloven, se představil jako Libor Grygárek. V průběhu večera se zapojil do debaty a bavil se s Romanem J. Na tuto akci byl pozván také Ivan M. Zoran K. byl později vyslýchán v postavení svědka. To již vypověděl, že si na žádnou akci, kde by byl obviněný Grygárek ve společnosti Romana J., nevzpomíná. V přípravném řízení byl ztotožněn a vyslechnut provozovatel restaurace U Koryta v Klokočné pan Jiří D. Ten nahlédl do svého diáře a potvrdil, že na den **11.11.2010** rezervoval Roman J. místa pro 30-40 osob. Policejními orgány byl kontaktován i Ivan M. Ten potvrdil, že akce se konala 11.11.2010 (u.z. čl. 5118)
20. Na základě shora uvedených skutečností musí soud konstatovat, že neexistuje žádný přímý důkaz, který by prokazoval, že obviněný Grygárek a Roman J. se na přelomu let 2008-2009, tedy v době, kdy byla vyřizována švýcarská právní pomoc, osobně znali. Obviněný Grygárek tvrdí, že Romana J. poznal až v souvislosti s vyřizováním pojistné události v roce 2010. Nebyl zajištěn žádný důkaz, který by prokazoval opak. Obviněný Grygárek byl k této záležitosti opakovaně vyslýchán. Poprvé dne 13. 6. 2013, kdy byl požádán o podání vysvětlení. Okolnosti seznámení s Romanem J. popsal shodně jako při svém výslechu v postavení obviněného. Obviněný Grygárek byl na svou známost s Romanem J. dotazován nejenom orgány trestního řízení, ale také novináři, zejména v době, kdy byl zveřejněn obsah odposlechů, které se týkaly Romana J. a jeho vazeb na primátora B. a další osoby působící na Magistrátu hl. města Prahy. Záznam telekomunikačního provozu obsahuje rozhovor ze dne 8. 6. 2012, kdy obviněný hovořil s novinářem Mladé fronty DNES a své kontakty s J. vysvětlil takto : „ stalo se to, že syn tam v rámci jakéhosi večírku byl přítomen tomu, kdy někomu něco spadlo o pár pater níž a něco tam poškodilo. Bohužel jak pak jsem následně zjistil, tak to byl majetek pana J., a protože ten dotyčný pachatel se neměl k tomu, aby to nějakým způsobem dal do pořádku, tak on vešel do jednání s panem J. a řešili náhradu škody“. Naprosto stejně své seznámení s Romanem J. a popsal i své tiskové mluvčí, která v tomto duchu informovala media. Z toho je zřejmé, že se nejedná o připravenou obhajobu pro orgány činné v trestním

řízení, ale že obviněný Grygárek okolnosti svého seznámení s Romanem J. popisuje stále stejně. To sice nevylučuje, že i tak jde o připravenou výmluvu, ale z pohledu trestního práva je nutné obhajobu obviněného jednoznačně zákonnými důkazy vyvrátit, což se v tomto případě nepodařilo, i když se o to orgány přípravného řízení všemožně snažily. Byli vyslechnuti rodinní příslušníci obviněného, kolegové a asistentky z kanceláře Romana J. i lidé z jeho okolí. Veškeré kontakty mezi oběma muži jsou prokázány až od roku 2010. Přestože v následujících letech obviněný G. Romana J. často navštěvoval v jeho kanceláři, J. asistentka jednoznačně potvrdila, že obviněného Grygárka poznala „až poté, co tam řádl ten jeho syn“. Jediným svěděctvím, hovořícím o opaku je svěděctví Jana N., který byl vyslechnut ve věznici, kde vykonává trest odnětí svobody pro podvodnou trestnou činnost. Obsah jeho výpovědi je zcela osamocen a jednoznačně zpochybněn dalšími svěděctvími, zejména výpovědí svědka JUDr. S. Tento svědek je bezúhonným občanem, v této trestní věci nijak nefiguruje, vypovídal pod sankcí trestního stíhání pro trestný čin krivé výpovědi o ději, který se měl odehrát veřejně, před zraky dalších hostů Francouzské restaurace Obecního domu. Vypovídal tak s vědomím, že nepravdivá výpověď může být snadno zpochybněna, přesto se vyjádřil zcela jednoznačně a společné setkání s obviněným Grygárkem a Romanem J. popřel. Další osoby z pražského podnikatelského prostředí či okruhu ODS, na které Jan N. ve své výpovědi odkazoval, jeho slova také nepotvrdili, naopak všichni shodně uvedli, že obviněného v rozhodné době s Romanem J. nevidali. Svěděctví Jana N. proto nemá takovou důkazní váhu, aby mohlo zpochybnit svěděctví jiných zcela bezúhonných osob. Tvrzení obviněného Grygárka, tak nebylo nijak vyvráceno.

21. Kromě již shora popsáných svěděctví se soud zabýval i obsahem zajištěné telekomunikace, v tom smyslu, zda obsah rozhovorů nemůže přinést poznatek o tom, že obviněný Grygárek a Roman J. se znali i před incidentem s rozbitým stolem. Dne 10.6.2011 sp.zn. 0Nt 5236/2011 byl vydán příkaz k zajištění výpisu telekomunikačního provozu mobilního telefonu obviněného s účinností od **10.12.2010**. První kontakt obviněného G. s Romanem J. byl zachycen až dne **16.3.2011**. Protokol o záznamu telekomunikačního provozu opatřený na základě soudního příkazu ze dne **14.6.2011** sp.zn. 0Nt 5863/2011/V zachycuje komunikaci obviněného s Romanem J., ale zejména s jeho sekretářkou. Komunikace se týká sjednávání schůzek, pozvánek na společenské akce a podobně. Z obsahu je zřejmé, že v této době se již muži dost dobře znali, měli společné známé, tykali si a oslovovali se přezdívkami. Stejněho období se týká odposlech a záznam telekomunikačního provozu akce SPORTOVEC nařízený rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 5 dne 3. června 2011 sp. zn. 37 Nt 1427/2011. V této trestní věci byl odposloucháván telefon Romana J. a jeho sekretářky. Ze záznamu je zřejmé, že se nejedná pouze o neformální setkání např. tenis, golf apod., ale obviněný s R.J. řeší konkrétní záležitosti a doprovází ho na schůzky. Obviněný oslovuje Romana J. např. xxxxx. Píše mu SMS zprávy typu xxxxx apod. Vnitřní prostor kanceláře Romana J. byl sledován od 3. 7. 2012 do 3. 7. 2013. Dne 23.4.2013 byl zachycen rozhovor, kde neznámý muž říká Romanu J., že má člověka, který je na pozici, kde byl Libor G. „Není to Libor Grygárek, není těhle kvalit, ale je dobřej...“. Ve stejném rozhovoru Roman J. mluví o Liborovi „že je mu ho líto, že ho má rád“. Stejněho dne se Roman J. sešel i s obviněným Grygárkem. Hovořili spolu o obchodních věcech, o stavbě domu o jeho financování. Roman J. řekl : xxxxx, xxxxx, xxxxx načež obv. JUDr. Libor Grygárek reaguje: xxxxx, xxxxx, xxxxx. Dne 29.4.2013 mluví Roman J. o obviněném takto :“ xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx.“ Souběžně bylo povoleno sledování kancelářských prostor od 7.9.2012 do 7.9.2013. Dne 16.8.2012 hovoří JUDr. Karel S. s Ing. Zoranem K. o článku, který se týká švýcarského účtu. Ing. K. mluví o obviněném Grkem slovy: „smetl to ze stolu“. Na základě soudního povolení ze dne 9.3.2012 0Nt 5844/2012 bylo

prováděno sledování prostor, v kterých vedl svá obchodní jednání Ivo R. Byl zajištěn zvukový záznam rozhovoru ze dne 29. 3. 2012. V pokoji hotelu Ventana spolu hovořili Mgr. Bc. David M. a Ivo R. Mluvili spolu o financování svých obchodních aktivit. Mgr. D. Michal říká, že „přesně neví, kolik přišlo, počítá to asi na desítku. R. se ptá, zda do toho počítá i to, co dávali Grygárkovi. R. mu dal bůra za nějaký věci, poté mu D. poslal po V. dvojku a potom mu D. osobně dával nějaký prachy asi jedničku a půl“. Hypotézu, že obviněný Grygárek poskytoval placené služby Ivo R. podporuje i zadokumentovaný telefonický rozhovor ze dne 27.2.2012 mezi I.R. a Mgr. D. (čl. 2764) Ivo R., mimo jiné, uvádí, že „jejich jediná záchrana bude asi ten „Grygoš, aby to tam všechno zařídil“. Protokol o záznamu telekomunikačního provozu prokazuje, že obviněný si v období od 23.6.2011 do 1.3.2012 sjednával schůzky s Ivo R. prostřednictvím jeho asistenta Václava Vrby.

22. Předně je třeba jednoznačně konstatovat, že předmět tohoto trestního řízení je vymezen popisem skutku, tak jak je popsán v obžalobě. Úkolem soudu v tomto trestním řízení není zkoumat, zda JUDr. Libor Grygárek byl poctivým státním zástupcem, zda se nezpronevřil svému poslání, zda byl člověkem na svém místě. Úkolem soudu není hodnotit jeho osobnost a charakterové vlastnosti, ale pouze posoudit, zda shromážděné důkazy prokazují, že se dopustil žalovaného skutku a zda je tento skutek trestným činem. Je nepochybné, že obviněný udržoval zcela nadstandartní vztahy s kontroverzními postavami pražského podnikatelského prostředí. Je nepochybné, že jim nabízel své služby a obsah komunikace naznačuje, že za své služby bral peněžní odměnu. Bylo prokázáno, že k těmto kontaktům docházelo minimálně od **16.3.2011**. Pro toto řízení je však podstatné, zda se obviněný s Romanem J. znal i na přelomu let 2008-2009. To však ze zajištěných odposlechů nevyplývá. Obviněný tvrdí, že se R.J.seznámil až v roce 2010. Jak bylo zjištěno, k rozbití stolu došlo 17. 5. 2010. Policejní orgány prováděly rozsáhlá pátrání a vyslechly řadu osob z okolí obviněného i Romana J. Nikdo z nich však před tímto datem oba muže společně neviděl. Důležitá svědkyně Marcela M. – sekretářka Romana J., která domlouvala schůzky obviněného s Romanem J., ale i s Jířím T., vypověděla, že před incidentem s rozbitým stolem obviněného neznala. Také všichni kolegové R. J., kteří s ním sdílejí stejnou kancelář, vypovídají shodně. Velmi dobrý přítel R. J. svědek Zoran K. v úředním záznamu (pozn. soud si je dobře vědom, za jakých podmínek lze tento důkazní prostředek použít) popsal své první setkání s obviněným. K tomuto setkání došlo na akci „Svatomartinská husa“ dne 11.11.2010. Obviněného popsal jako člověka, kterého nikdo neznal. Je proto zcela reálné, že obviněný Grygárek se s Romanem J. seznámil až **17. 5. 2010**. Možná si oba muži uvědomili výhody své spolupráce a obviněný Grygárek se rozhodl své postavení náměstka vrchního státního zástupce „zobchodovat“. V každém případě od **března 2011** je s Romanem J. v častém kontaktu. Žádný poznatek, že by k těmto kontaktům mělo docházet i dříve, neexistuje. Odposlechy a sledování kancelářských prostor prokazují, že od března 2011 obviněný Grygárek. Romana J. často navštěvoval, R. J. ho zval na společenské akce, oslavy, tenisové zápasy a podobně. V té době byl již obviněný Grygárek členem okruhu přátel Romana J., a pokud by tyto vazby fungovaly i před rokem 2011, jistě by si jeho účasti na těchto akcích nejbližší přátelé Romana J. všimli. Je jistě naprosto nepřijatelné, aby člověk na pozici státního zástupce vrchního státního zastupitelství komunikoval s člověkem, který byl předmětem zájmu orgánů činných v trestním řízení, který je ve veřejných sdělovacích prostředcích prezentován jako osoba spojována s nekalými praktikami, ovlivňováním veřejných zakázek a korupcí způsobem, zachyceným v SMS zprávách a to i kdyby se jednalo o vtip. Jakkoliv je tato komunikace z roku 2011 skandální, neprokazuje, že se oba muži znali již tři roky před tím. Ani rozhovor z dubna 2013, při kterém R.J. mluví o tom, že „Libora má rád a hodně toho prožili“ nemá takovou důkazní sílu. Obsah

rozhovoru sice vyvolává představu, že oba muže spojuje dlouholeté přátelství, ale soud činí své závěry na základě prokázaných skutečností, nikoliv dojmů a osobního přesvědčení. Zachycená komunikace je způsobilá prokázat, že dubnu 2013, tj. 4 roky po vyřízení švýcarské žádosti o právní pomoci, obviněný Grygárek s Romanem J. spolupracuje, a lze dovodit, že i v minulosti spolupracoval, neboť se o něm hovoří tak, že „byl kvalitní, dobrý“. Rozhovor obviněného s R. J. o financování jeho domu v souvislosti se zachyceným rozhovorem mezi Ivo R. a jeho právníkem Mgr. D. z března 2012, kde také mluví o penězích předaných obviněnému, podporují podezření, že v této době již obviněný poskytoval placené služby těmto osobám, což je nepochybně v rozporu s jeho postavením státního zástupce. Stále to však neprokazuje, že obviněný tak činil i na přelomu let 2008-2009 a že v té době již Romana J. znal. Podle názoru soudu, tento závěr nelze učinit ani na základě zachyceného rozhovoru mezi Ing. K. a JUDr. S., v kterém Ing. K. hovoří o Grygárkovi a o tom, že „to smetl ze stolu“. Ing. K. ve své svědecké výpovědi vysvětlil, že společně s JUDr. S. komentovali novinový článek, který se týkal zajištěných bankovních účtů Romana J. a vyřizování švýcarské žádosti o právní pomoc. Informace čerpal z medií. On sám žádné takové poznatky neměl.

23. Obsah shora popsaných důkazů lze shrnout do konstatování, že v přípravném řízení nebyl zajištěn žádný přímý důkaz, prokazující, že obviněný Grygárek Romana J. v době vyřizování švýcarské právní pomoci osobně znal. Záznamy telekomunikačního provozu obsahují jen kusé informace, které mohou sloužit pouze jako nepřímé důkazy, netvoří však ucelený celek, který by umožňoval pouze jediné vysvětlení a nepochybně prokazoval, že Libor Grygárek a Roman J. se v rozhodné době znali. Tato osobní znalost je však pro posouzení celé trestní věci zásadní, neboť poskytuje motiv jednání obviněného a tvoří základ popisu skutku. V případě, že není prokázán opak, musí soud vycházet z verze, kterou předkládá obviněný, to znamená, že se v rozhodné době neznali, ale seznámili se až v květnu 2010, což podporují i shromážděné důkazy. Z tohoto pohledu musí soud posoudit, zda obviněný JUDr. Libor Grygárek, jako náměstek vrchního státního zástupce v Praze porušil při vyřizování žádosti o právní pomoc své povinnosti.
24. Soud vyžádal originál spisu Vrchního státního zastupitelství v Praze sp.zn. 8 VZN 1008/2008, později přečíslovaného na 9 VZN 1002/2008. Z něho zjistil, že „žádost o právní pomoc v oblasti trestní adresovaná státním zastupitelstvím švýcarské konfederace soudním orgánům české republiky“ byla Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze doručena 2.12.2008.

V žádosti je pod bodem I. nejprve popsána skutková podstata. Je zde uvedeno:

„1. Banka Kredietbank A.S. v Ženevě oznámila dne 15. září 2008 Informačnímu úřadu o praní špinavých peněz/MROZ, že Roman J. má hospodářské právo na dva účty otevřené v této bance, jeden účet jménem společnosti Botanic finance Inc. v Panamě a druhý účet na jméno jeho matky Jaroslavy J. bytem v Praze. Banka podala toto oznámení potom, co se dozvěděla prostřednictvím zpráv z tisku, že útvar česká policie proti korupci zahájil vyšetřování proti Romanu J. zejména v rámci přípravy prodeje mezinárodního letiště Ruzyně v Praze, jehož ředitel Miroslav D. představil a uvedl Romana J. do tohoto podniku. Banka konstatovala, že aktiva na jednom z účtů, k němuž má Roman J. hospodářská práva podstatně převyšují cíle a záměry pro používání tohoto účtu. Dne 4. června 2008 banka požádala svého klienta o dodatečné osvětlení hospodářských záměrů a zablokovala tento účet dne 16. června 2008. Klient několikrát úspěšně vyloučil pokusy banky se s ním spojit, když se banka bezúspěšně snažila jej osobně kontaktovat s tím, aby obdržela potřebná vysvětlení.

2. Dne 22. září 2008 Státní zastupitelství konfederace zahájilo vyšetřování prostřednictvím soudní policie proti Romanu J. a proti neznámé osobě z důvodu nedovoleného praní špinavých peněz podle čl. 305bis švýcarského trestního zákoníku. Téhož dne státní zastupitelství Konfederace nařídilo v rámci tohoto

vyšetřování zabavení obou účtů u banky Kredietbank A.S. na něž má Roman J. hospodářská práva v částce 13 000 000 CHF, a to na základě možnosti spojení mezi trestnými činy, jejichž autorem může být Roman J. a fondy, které jsou deponovány na těchto účtech.

3.Dne 24. září 2008 Státní zastupitelství Konfederace povolilo převod aktiv z účtu zablokovaného u banky Kredietbank A.S. v Ženevě, k němuž má Roman J. hospodářská práva na účet u banky Lombard Odier Hentsch & Cie v Ženevě a rovněž zařídilo jeho zabavení. Tébož dne Státní zastupitelství Konfederace rovněž zabavilo 38 000 CHF a 50 000 EUR v bankovkách na základě prohlídky sejfů náležejícího Jaroslavu J. a k němuž má Roman J. hospodářské právo na základě plné moci u banky Kredietbank A.S.“

Část II. obsahuje text žádosti. Na základě mezinárodních dohod Státní zastupitelství Konfederace žádá české soudní orgány, aby laskavě pomohli obdržet následující:

- a) potvrzení o tom, že došlo k zabavení trestního vyšetřování proti Romanu J.
- b) skutečnosti, které jsou proti němu namířeny a právní kvalifikace těchto skutečností
- c) veškeré informace nebo veškeré dokumenty, které umožní zjistit spojení mezi penězi deponovanými na výše zmíněných účtech a trestní činností, které se eventuálně dopustil v České republice.

Státní zastupitelství švýcarské konfederace také dodává, že ředitel OUKFK pan N., již zná tento spis a jeho Útvar je ochoten provést potřebná šetření a vyšetřování žádost. Žádost byla sepsána v Ženevě dne 5. listopadu 2008. K žádosti je připojen text článku 305bis švýcarského trestního zákona o praní špinavých peněz.

25. Dne 11. prosince 2008 učinil ředitel odboru závažné hospodářské a finanční kriminality Vrchního státního zastupitelství v Praze Mgr. E. záznam, v kterém shrnuje obsah žádosti. Konstatuje, že je žádáno sdělení

- zda české orgány činné v trestním řízení vedou trestní řízení proti Romanu J.
- v kladném případě žádají o sdělení skutku, pro který je trestní řízení vedeno a jaká je právní kvalifikace skutku
- dále žádají o poskytnutí veškerých informací a dokumentů, které umožní zjistit spojení (asi souvislost) mezi penězi deponovanými na účtech u švýcarských bank a trestnou činností, které se event. dopustil v České republice. Žadatel v závěru sděluje, že ředitel UOKFK plk. Jiří N. byl již informován o předmětné žádosti a je ochoten provést potřebná šetření. Ověřením (lustrací) v evidenci VSZ v Praze a Centrální evidenci stíhaných osob státního zastupitelství bylo zjištěno, že Roman J. není nikde evidován. Mgr. E. připojuje vyhodnocení a zamýšlených postup. Uvádí, že svým obsahem žádost zahrnuje požadavek na zjištění, zda ve vztahu k Romanu J. a dalším osobám v České republice je vedeno trestní řízení nebo jiné šetření policejními orgány, v kladném případě získání potřebných informací o věci, opatření dokumentů, jejich vyhodnocení a zejména následné rozhodnutí příslušného orgánu (státního zástupce) o předmětu žádosti. Vzhledem k závažnosti a charakteru věci, možné výši škody na majetku České republiky a též skutečnosti, že potřebné šetření bude vhodné svěřit řediteli ÚOKFK SKPV Praha je na místě uznat věcnou příslušnost OZHFK k vyřízení žádosti. Věcná příslušnost OZHFK VSZ v Praze k vyřízení žádosti také odpovídá dosavadní praxi mezinárodního odboru NSZ v Brně. Polici České republiky SKPV řediteli Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality plk. Bc. Jiřímu N. bude vydán pokyn dle § 157 odst. 2 trestního řádu k provedení šetření ve smyslu žádosti a předložení výsledků šetření VSZ v Praze k rozhodnutí o dalším vyřízení žádosti.

26. Informace ve stejném znění je zaslána na vědomí vrchnímu státnímu zástupci prostřednictvím jeho náměstka. V rámci odstavce o vyhodnocení a zamýšleném postupu Mgr. E. uvádí, „že svým obsahem žádost zahrnuje požadavek na zjištění, zda ve vztahu k Romanu J. a dalším osobám v České republice je vedeno trestní řízení. Ověřením (lustrací) v evidenci VSZ v Praze a Centrální evidenci stíhaných osob státního zastupitelství bylo zjištěno, že Roman J. není nikde

evidován. Nemáme tedy žádné vlastní informace o jakémkoliv trestním řízení vedeném proti Romanu J. Je na místě nechat vhodným způsobem zjistit, zda vedou jiné šetření policejní orgány (dle § 158/1 trestního řádu nebo příslušných ustanoveních zákona o Policii České republiky). V případě, že bude ověřeno, že policejní orgány vedou trestní řízení, vyžádat předložení kvalifikované informace o věci, včetně dostupných souvisejících dokumentů. Ze žádosti vyplývá, že o obsahu bylo již jednáno ředitelem Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality plk. Bc. Jiřím N. Bude proto vyžádáno jeho vyjádření, zaměřené na jemu známé skutečnosti ve vztahu k údajnému trestnímu řízení v předmětné věci. Po sbromáždění nezbytných podkladů, státní zástupce vyhodnotí věc a rozhodne o způsobu vyřízení žádosti“.

27. Informaci pro vrchního státního zástupce v Praze ze dne 11. 12. 2008 zaslal Mgr. E. tehdejšímu vrchnímu státnímu zástupci Mgr. Rampulovi prostřednictvím jeho náměstka obviněného Grygárka. Ten k ní doplnil několik poznámek. Přestože žádost byla adresovaná nejvyššímu státnímu zastupitelství, souhlasil s uznáním věcné a místní příslušnosti v OZHFV VSZ v Praze s tím, že mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství bude po nápadu věci informován. Uvedl také, že ač je doručena písemnost označená jako žádost o právní pomoc, nežadá si v ní ani o provedení úkonů v trestním řízení, ani o doručení písemnosti, jejím obsahem je v podstatě lustrace a jedná se tedy spíše o dožádání v rámci tzv. policejní spolupráce, přičemž podle sdělení ŘÚOKFK N. byla již v nedávné době cestou Interpolu taková lustrace provedena. Obviněný Grygárek výslovně souhlasí se zamýšleným navrhovaným postupem, navrhuje však, aby byl ŘÚOKFK v dopise výslovně dotáznán, zda pro švýcarské policejní a justiční orgány již byla dříve v rámci policejní spolupráce (Interpolu) provedena lustrace k osobě J. a jeho matky. Považuje za pozoruhodné, že podkladem pro zajištění majetku občana ČR a následné zaslání „žádosti o právní pomoc“ mají být pouze a jediné blíže nespécifikované (a pokud jde o tvrzení, že Roman J. je trestně stíhán, tak i nepravdivé) zprávy v tisku. Na závěr obviněný zmiňuje skutečnost, že ačkoliv byla předmětná písemnost doručena ŘOZHFV VSZ v Praze dne 2. 12. 2008 a od té doby dosud neopustila úřad, již dne 9. 12. 2008 o ní a o jejím doručení a obsahu informuje redaktor Českého rozhlasu Jan H. S tímto doplněním postoupil informaci Mgr. E. vrchnímu státnímu zástupci v Praze s tím, že pokud se s navrhovaným postupem a s jeho stanoviskem ztotožní, žádá, aby byl následně informován po doručení zprávy ředitele ÚOKFK. Obviněný ke svému doplnění přiložil i výtisk internetového článku „Švýcarská prokuratura chce informace o privatizaci letiště ze dne 9. 12. 2008“. Dne 15.12.2008 Mgr. Rampula – vrchní státní zástupce v Praze, doplněný dokument shlédl a zapsal, že s navrhovaným postupem souhlasí.
28. Mgr. E. původní text žádosti adresované policii České republiky k rukám ředitele ÚOKFK plk. Bc. Jiřího N. doplnil a policii uložil „provedení šetření, zaměřeného zejména na zjištění, zda ve vztahu k Romanu J. a dalším osobám v České republice je vedeno trestní řízení nebo jiné šetření policejními orgány, v kladném případě získání potřebných informací o věci, opatření dostupných dokumentů a event. jejich vyhodnocení, a to zejména z hlediska následného doporučení pro rozhodnutí příslušného orgánu o předmětu žádosti. V té souvislosti si dovoluji odkázat též na Vaše jednání s orgány Švýcarské konfederace a prosím o Vaše vyjádření k obsahu tohoto jednání, zejména sdělení, zda pro švýcarské policejní či justiční orgány byla dříve, v rámci policejní spolupráce (Interpolu), provedena lustrace k Osobě Romana J. a jeho matky “.
29. Informaci o doručení žádosti o právní pomoc a jejím obsahu Mgr. E. zaslal i mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství. Ten svým dopisem ze dne 9.1.2009 sdělil, že „MO NSZ v Brně bylo dožádání o právní pomoc v předmětné věci ze Švýcarska rovněž z ciziny doručeno a potřebné dokumenty má k dispozici“. Jedná se o věc, která spadá do příslušnosti VSZ v Praze a proto již nebude OZHFV NSZ dále sledována. Prosí pouze o zaslání zprávy o způsobu konečného vyřízení daného dožádání o právní pomoc.
30. Mgr. Zbyněk E. byl v přípravném řízení vyslechnut jako svědek (čl. 2118). Vypověděl, že od jara 2007 do 31.12.2008 působil jako státní zástupce na pozici ředitele odboru

OZHFK Vrchního státního zastupitelství v Praze. Někdy na konci jeho funkčního období byla na VSZ doručena švýcarská žádost o právní pomoc. Žádost byla adresovaná k jeho rukám, pravděpodobně proto, že v té době jednal se švýcarskými justičními orgány v jiné trestní věci (kauza MUS), kdy mimo jiné komunikoval i s Patrikem L. Z důvodu vhodnosti uznal věcnou příslušnost VSZ. Vrchního státního zástupce standardním způsobem informoval prostřednictvím jeho náměstka. Ten k jeho informaci doplnil pár poznámek. Vrchní státní zástupce pak navržený postup v jeho celkové podobě schválil. Jeho původní záměr nebyl nijak omezen, naopak „*vrchní státní zástupce ve své kolonce spíše rozšiřoval či stanovoval směry, které byly podle jeho názoru významné, než že by je omezoval*“. Řediteli ÚOKFK uložil provést potřebná šetření dopisem, který doplnil o dodatek připsaný obviněným G. Jeho snahou bylo poskytnout švýcarským justičním orgánům co možná nejkomplexnější informaci, to znamená zjistit, zda proti uvedeným osobám je vedeno trestní řízení, ať ve fázi prověřování či vyšetřování. Předpokládal, že ÚOKFK jako zastřešující celorepublikový útvar zjistí informace i z celorepublikových databází. Na základě poznámky v žádosti předpokládal, že ÚOKFK již se švýcarskou stranou komunikuje. V té době nevěděl, zda je proti jmenovaným osobám vedeno jakékoliv řízení a další postup by zvolil až podle obsahu informací, které by získal. On sám odcházel z VSZ na konci roku 2008. Spisy, které v té době dozoroval, přerozdělil mezi ostatní státní zástupce. Vyřizování této žádosti přidělil svému zástupci JUDr. Letko V té době byla věc přečíslována na 9 VZN 1002/2008.

31. Soud citoval přesně obsah shora uvedených písemností, jejichž text je prakticky totožný, aby bylo zřejmé, jak se text drobně upravoval podle toho, komu je adresován a jak jeho konečné znění ovlivnil obviněný Grygárek Státní zástupce klade obviněnému za vinu, že ve svém záznamu „*povahu žádosti o právní pomoc nepřiléhavě bagatelizoval s tím, že ač je doručená písemnost označená jako žádost o právní pomoc, nežádá se v ní ani o provedení úkonu v trestním řízení, ani o doručení písemnosti, jejím obsahem je v podstatě lustrace a jedná se tedy spíše o dožadání v rámci tzv. policejní spolupráce přičemž podle sdělení ředitele policejního orgánu Policie České republiky, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování, již byla v nedávné době cestou Interpolu provedena lustrace (v dané věci), a navrhl, aby byl ředitel policejního orgánu výslovně dotázán, zda v rámci policejní spolupráce (Interpolu) byla provedena lustrace k osobě J. a jeho matky*“ Termín „*nepřiléhavě bagatelizoval*“ je značně vágní a dle názoru soudu neodpovídá přesně situaci. Skutečností je, že švýcarské justiční orgány skutečně nežádaly o provedení úkonu trestního řízení ani o doručení písemnosti, což je nejčastějším obsahem mezinárodní spolupráce a žádostí o právní pomoc. Jak již velmi přesně a pečlivě zhodnotil Mgr. E., žádost zahrnuje požadavek na zjištění, zda je ve vztahu k Romanu J. a dalším osobám v České republice vedeno trestní řízení. To se prakticky dělá tak, že policejní orgány prověří dané jméno v policejních evidencích a zjistí, zda je proti konkrétní osobě vedeno trestní řízení, ať ve stadiu prověřování či trestního stíhání. Tento postup se nazývá lustrací. Fakticky tak obviněný Grygárek popsal situaci naprosto přesně. Jeho poznámka je pravdivá, nijak situaci nezkrusluje ani neposouvá její smysl. Pravdivý výrok, vydaný v kompetenci náměstka státního zástupce v rámci zákonného postupu, není možné považovat za nelegální akt. Skutečností také je, že žádost o lustraci není obvykle řešena cestou právní pomoci, ale právě neformální policejní spoluprací. V tomto případě zřejmě švýcarská strana očekávala pozitivní výsledek, neboť takový dojem získala z hromadných sdělovacích prostředků. Je proto logické, že zvolila formu žádosti o právní pomoc, neboť pouze touto cestou mohla získat očekávané informace o údajně vyšetřovaném skutku, právní kvalifikaci a možné spojitosti s jimi vyšetřovanou záležitostí. Také Mgr. E. žádal po policejních orgánech provedení lustrace a pouze v kladném případě (v záporném to logicky nepřipadá v úvahu) získání potřebných informací o věci, opatření dokumentů a jejich vyhodnocení, tak aby mohla být posouzena spojitost se

švýcarským řízením. Popis obsahu žádosti, její vyhodnocení i zamýšlený postup Mgr. E. obviněný Grygárek plně akceptoval. Ve svém doplňku k informaci pro vrchního státního zástupce vysloveně uvedl, že se zamýšleným navrhovaným postupem souhlasí, pouze ho rozšířil o dotaz na předchozí policejní spolupráci. Na základě tohoto návrhu Mgr. E. doplnil větu do konceptu svého požadavku adresovaného řediteli ÚOKFK plk. Novákovi. Dle názoru soudu toto rozšíření nijak nemění povahu žádosti adresované policejním orgánům a vůbec ne rozsah požadovaného šetření. Jak vyplývá z výslechu Mgr. E. ani on to tak nevnímal. Poznámka doplněná obviněným obsah požadovaného šetření nijak neomezovala, ale spíše rozšiřovala. V tomto směru se soud nemůže ztotožnit se závěrem státního zástupce o tom, že obviněný porušil své povinnosti tím, že povahu žádosti o právní pomoc nepřiléhavě bagatelizoval, neboť pravdivý komentář, výslovný souhlas s navrženým postupem a jeho rozšíření takto interpretovat nelze. Obviněnému také nelze oprávněně vytýkat, že „*využil svých oprávnění náměstka vrchního státního zástupce v Praze vůči řediteli odboru závažné hospodářské a finanční kriminality a o věci se nechal dále informovat*“, neboť to bylo plně v jeho kompetenci a v souladu s jeho povinnostmi.

32. Žádost Mgr. E. byla na Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV doručena dne 19.12.2008. Byl k ní připojen originál žádosti o právní pomoc s překladem. Byla evidována pod sp.zn. OKFK-4551/CJ-2008-22-PA. Ředitel útvaru plk. Novák zapsal pokyny pro zpracovatele – „*provést potřebné lustrace a do 12.1.2009 předložit zpět, vyřídít požadavek uvedený na 2. straně žádosti v odstavci A*“ – tj. slovy švýcarské žádosti - potvrdit, zda došlo k zahájení trestního vyšetřování proti Romanu J. Věc byla přidělena pplk. Ing. P.
33. **Ing. Jiří Novák** byl v přípravném řízení vyslechnut jako svědek. Vypověděl, že od roku 2008 zastával funkci ředitele protikorupční policie ÚOKFK. Zde působil až do konce ledna 2009, kdy přešel na pozici náměstka policejního prezidenta pro ekonomiku. Od podzimu roku 2008 procházel výběrovým řízením s předpokládaným datem nástupu v prosinci 2008. Tento nástup byl sice později posunut až na únor 2009, ale již od Vánoc 2008 se reálně účastnil činnosti policejního prezidia a své působení na ÚOKFK do značné míry omezil. Svou funkci předal svému tehdejšímu náměstkovi M. Z titulu své funkce byl v kontaktu se styčnými důstojníky zemí, které v České republice takovou pozici zřídily. V rámci těchto styků komunikoval se styčným důstojníkem Švýcarské republiky s panem Marchonem. V rámci neformální komunikace se pan Marchon dotazoval na to, jak by Česká republika postupovala v případě, kdyby měli čeští občané konto ve Švýcarsku, které by švýcarská strana zajistila z důvodů pochybností o původu peněz. S panem Marchonem měl dobré pracovní vztahy a panovala mezi nimi vysoká míra důvěry. Během série společenských setkání a diskusí nad tímto tématem se dozvěděl, že disponentem prověřovaného účtu je Roman J. Pan Marchon projevoval ochotu švýcarské strany spolupracovat na objasnění zdrojů, ze kterých zajištěné prostředky pocházely. Po celou dobu komunikace se však točili v uzavřeném kruhu. Švýcarská strana chtěla, aby česká strana identifikovala nějaké trestní řízení, které by mohlo odhalit zdrojovou trestnou činnost v České republice. Proti Romanu J. však žádné trestní řízení, v rámci kterého by mohla být právní pomoc vyžádána, vedeno nebylo. Informace, které mu pan Marchon neformálně poskytl, byly nedostatečné pro zahájení úkonů trestního řízení, a proto se snažil získat další konkrétní podklady, které by tento postup umožnily. Přes profesně velmi přátelské vztahy od švýcarské strany nezískal žádnou hmatatelnou informaci, o kterou by se mohl opřít. Víceméně se stále točili kolem toho, kdo koho požádá o sdělení informací a na jakém procesním základě. Na základě zkušeností z jiné trestní kauzy navrhl kolegovi Marchonovi jako možné řešení postup, kdy by státní zastupitelství Švýcarska zaslalo oficiální dotaz, zda české orgány vedou proti disponentům nebo majitelům účtů nějaké trestní řízení a v rámci tohoto dotazu by uvedli detaily

vztahující se ke konkrétnímu účtu, což by mohlo pomoci České republice své trestní řízení zahájit. Obsah švýcarské žádosti by mohl být podnětem k zahájení operativní práce k prověření takových informací, ať už postupem před zahájením trestního řízení nebo na základě zákona o policii, event. by mohly být OČTŘ schopny zahájit úkony trestního řízení. Výsledkem jeho snažení bylo zaslání žádosti o právní pomoc ze švýcarské strany adresované přímo VSZ. Jeho snahou bylo získání konkrétních informací a listinných materiálů, které by bylo možné ověřit a trestněprávně vyhodnotit. Oficiální žádosti o právní pomoc předcházela na podzim roku 2008 večere, které se účastnil pana Marchoun, pan Leimgreuber a paní De Falco. Na této večeři diskutovali o možnostech, jak získat potřebné informace. Z jeho pohledu se jednalo o setkání, které mělo Švýcarskou stranu přesvědčit, aby poskytla nějaká konkrétní data. Okolnosti vzniku a důvodů zaslání právní pomoci projednával s náměstkem VSZ JUDr. Grygárkem. Obsah žádosti o právní pomoc ho však velmi zklamal, neboť žádost neobsahovala podklady, které doufal, že od švýcarské strany získá.

34. V okamžiku, kdy byla žádost postoupena ÚOKFK, postupoval standartním způsobem. Detaily si již s odstupem času nevybaví. Obecně však v obdobných případech vždy nechával informace tohoto druhu prověřit v rámci základní analytiky, aby zjistil, zda je osoba, které se informace týká v zájmu útvaru či jiných útvarů policie v rozsahu dostupných zdrojů ÚOKFK. Také v tomto případě zadal pokyn provést potřebné lustrace. Vyžádal tím provést veškeré dostupné lustrace, které je analytika schopna provést, tj. aby informace byla ověřena ve všech dostupných informačních systémech. Analytické oddělení útvaru ÚOKFK bylo schopné dělat i hloubkové analýzy. Pro jeho podřízené byl tento pokyn naprosto srozumitelný. Odpověď na žádost osobně nezpracoval, neboť v té době již nebyl na útvaru. Poté co mu byl tento dokument předložen, uvedl, že by rozsah zde uvedených informací nijak neměnil.
35. Svědek také připustil, že pana Marchona informoval o úmyslu České republiky zahájit úkony trestního řízení. Vysvětlil, že takový argument používal v rámci společenské komunikace, aby tak podpořil aktivní přístup švýcarské strany k předávání informací. Jeho snahou bylo získat oficiální informace, které by umožnily zahájit trestní řízení v České republice. V té době nepovažoval českou procesní situaci za způsobilou k zaslání žádosti o právní pomoc. Požádal také analytika pplk. Procházková. o zpracování analýzy. Tato analýza však sama od sebe nevede k nějakému konkrétnímu trestnímu řízení, ve kterém by byla využitelná. Proto vydal pokyn, aby tuto analýzu dostali k dispozici vedoucí útvarů specializovaných na daně, korupci, fondy EU a závažnou hospodářskou trestnou činnost, neboť tito vedoucí odborů mohli mít informace o nějakých prvotních operativních poznatcích, které ještě nebyly zachytitelné v systémech útvaru.
36. V době jeho působení pracovníci odboru ÚOKFK spolupracovali z FAU. Pracovníci těchto odborů se dobře znali, účastnili se společných pracovních cest a úzce spolupracovali. Tam, kde to bylo možné, si i neformálně vyměňovaly informace o podezřelých událostech. Jednalo se například o informace o tom, zda se potkávají na stejném předmětu zájmu či nikoliv.
37. Svědek také výslovně uvedl, že obviněného Grygárka o očekávané žádosti o právní pomoc informoval. Obviněný mu nedával žádné pokyny ani na něho nečinil žádný nátlak v souvislosti s vyřizováním této záležitosti. Aby mohly policejní orgány odpovědět na požadavky švýcarské strany, bylo nezbytné na počátku provést lustraci osob v systému PČR.

38. **Pplk. Ing. Eva Procházková** jako svědkyně vypověděla, že od roku 1995 pracuje jako policistka na odboru analytiky. Byla jí přidělena věc, která se týkala vyřízení žádosti o právní pomoc Švýcarské republiky. Dle pokynů provedla lustraci, zpracovala návrh odpovědi a spis předala nadřízeným. Jejím úkolem bylo zjistit, „*zda ve vztahu k Romanu J. a dalším osobám v České republice je vedeno trestní řízení nebo jiné šetření policejními orgány*“. Na základě tohoto pokynu provedla lustraci Romana J., jeho nejbližších příbuzných a dalších osob, zapsaných v obchodním rejstříku v jeho firmách. Svůj úkol pochopila tak, že má zjistit, zda je proti těmto osobám vedeno trestní řízení, tj. zda již byly zahájeny úkony trestního řízení dle § 158 odst.3 tr. řádu, ale také to, zda není vedeno šetření dle zákona o policii, či zda tyto osoby nejsou operativně rozpracovány. Svědkyně provedla lustraci v policejních evidencích a také v interní evidenci útvaru UOKFK. V celopolicijní evidenci jsou zaznamenána trestní řízení od okamžiku, kdy jsou ve věci zahájeny úkony trestního řízení dle § 158 odst.3 tr.ř. V interní evidenci útvaru TOPIC jsou evidovány i operativní informace, tj. vše, co se týkalo policejní práce a poznatků, které policie ke konkrétní osobě získala. Lustrací zjistila, že proti Romanu J. a ani dalším osobám není vedeno trestní řízení, tj. že nefigurují ve věcech, v kterých již byly zahájeny úkony trestního řízení dle § 158 odst. 3 tr.ř. K lustraci v interním systému TOPIC učinila dvě poznámky, „*2008 – výběrové řízení na expo – oper.inf., osoba, kt. měla domluvit korupční jednání*“ a „*ředitelství dálnic – operat.inf.*“. Výsledky své práce předala i s poznámkami svému nadřízenému i se zpracovanou odpovědí. Zde uvedla „*české orgány činné v trestním řízení nevedou trestní řízení proti jmenovanému, jeho rodinných příslušníkům a současným obchodním partnerům*“. Operativní informace do své zprávy nezahrnula proto, že pocházely z interní databáze, která byla veřejně nepřístupná a podléhala utajení v režimu D (důvěrné).
39. Vedoucím oddělení analýz a informační podpory UOKFK v době od jara 2008 do roku 2009 byl **Mgr. Petr Hainc**. Svědek připustil, že spis mu byl předložen jeho podřízenou Ing. P. ke kontrole, neboť v příslušné kolonce je jeho podpis. Na podrobnosti vyřizování této žádosti si však již nepamatuje. Vysvětlil, že žádost o právní pomoc byla přidělena jeho útvaru, neboť odbor analytiky centrálně spravoval informace, pocházející z činnosti pracovníků ÚOKFK. Tyto informace byly evidovány v informačním systému TOPIC. Systém byl v režimu utajení D. Odpověď, kterou zpracovala Ing. P., schválil.
40. Dne 15.1.2009 byla z útvaru OKFK SKPV PČR vypravena odpověď ze dne 12.1.2009. V odpovědi ÚOKFK sděluje, že české orgány činné v trestním řízení **nevedou** trestní řízení proti Romanu J., jeho rodinným příslušníkům a současným obchodním partnerům. Text odpovědi obsahuje podpis plk. Ing. Bc. Jiří N., ředitel útvaru. Ve skutečnosti ho však podepsal jeho náměstek v.z. plk. Martinec.
41. Svědek **Martinec uvedl**, že text připravené odpovědi podepsal v době, kdy se měnilo personální obsazení útvaru a jeho ředitel Ing. Novák odcházel na policejní prezidium. Obsah sdělení blíže nezkoumal. Útvar OKFK měl v té době přístup do veřejných i neveřejných informačních systémů. Neveřejné IS byly např. evidence trestně stíhaných osob, podezřelých osob, BEDRUNKA apod. ÚOKFK vedl také svůj vnitřní IS TOPIC. Do tohoto systému byly vkládány veškeré informace k zájmovým osobám. Informace v systému TOPIC byly čistě operativní a proto se muselo zvažovat, zda je vhodné je sdělovat jiným OČTŘ. Svědek také jednoznačně prohlásil, že v souvislosti s vyřizováním švýcarské žádosti o právní pomoc na něho nebyl činěn žádný nátlak, neobdržel žádné instrukce ani restriktce.
42. Sdělení PČR ÚOKFK bylo VSZ doručeno 20.1.2009. Původní referent Mgr. E. již na VSZ nepracoval a proto ředitelka OZHFK (odbor závažné hospodářské a finanční

kriminality) JUDr. Marcela K. spis přidělila novému referentovi JUDr. Letkovi. Ten dne 2.2.2009 osobně informoval náměstka VSZ JUDr. Grygárka – viz úřední záznam. Ředitelka OZHFK pak zpracovala písemnou informaci pro vrchního státního zástupce v Praze, kterou mu zaslala standartním postupem, tedy prostřednictvím jeho náměstka. K informaci připojila sdělení ÚOKFK a dodala, že výsledek zjištění bude oznámen švýcarské straně. Vrchní státní zástupce JUDr. R. a jeho náměstek JUDr. Grygárek tento postup odsouhlasili. Dne 4.2.2009 vypracoval JUDr. Ladislav Letko odpověď, v které švýcarské prokuratuře sdělil, *„že ve vztahu k osobě Romana J. české orgány nevedou žádné trestní řízení. Trestní řízení není vedeno rovněž proti žádnému příslušníku jeho rodiny, ani vůči jeho současným obchodním partnerům. Nemůže proto poskytnout jakékoliv informace nebo dokumenty, které by umožňovaly zjistit spojení mezi penězi deponovanými na účtech u švýcarských bank a trestnou činností, které se event. dopustili v České republice“*.

43. **JUDr. Ladislav Letko** působil od roku 2001 jako státní zástupce zařazený v odboru závažné hospodářské a finanční kriminality VSZ v Praze. V roce 2008 byl vedoucím oddělení ZHFK a zástupce ředitele OZHFK. Svědek uvedl, že na konci roku 2008 odcházel původní ředitel odboru Mgr. E. a on po něm přebíral neskončené věci, např. casu MUS a švýcarskou žádost o právní pomoc ve věci R. J. Na počátku roku 2009 obdržel odpověď policie. V intencích té odpovědi napsal odpověď švýcarské straně a věc považoval za vyřízenou. Obsah švýcarské žádosti chápal tak, že švýcarské justiční orgány chtějí „zjistit, zda nejsou zahájeny úkony trestního řízení ohledně nějakých skutečností, kde by byl podezřelý Roman J., v případě že ano, pro jaké jednání a právní kvalifikaci, a pokud by se vedlo trestní řízení tak by jistě existovaly nějaké písemné materiály, o které měla švýcarská strana zájem“. Svědek připustil, že Mgr. E. žádal policii o poskytnutí širších informací. Chtěl vědět, zda policejní orgány disponují nějakými operativními informacemi, jakými jsou např. informace od informátorů, z různých trestních oznámení apod. Podle jeho názoru však tento požadavek přesahoval rámec žádosti o právní pomoc. Tyto operativní informace policie nemůže sdělit, a pokud by tak učinila, nebylo by je možné použít pro jakékoliv důkazní řízení. JUDr. Letko si požadavek Mgr. E. vysvětlil tak, že jeho předchůdce adresoval svou žádost ÚOKFK, neboť předpokládal, že jako útvar s celorepublikovou působností má přístup do databází ostatních policejních útvarů a může tak zjistit, zda nějaké řízení nevede nějaký jiný policejní útvar. Odpověď, kterou VSZ od ÚOKFK obdrželo, považoval za úplnou a odpovídající žádosti o právní pomoc. Nečekal, že obdrží i operativní informace. Svého nadřízeného JUDr. Grygárka neformálně informoval, že již přišla odpověď z ÚOKFK a učinil o tom záznam (čl.4550). Vrchní státní zástupce byl informován písemně. On sám nedal pokyn k zahájení úkonů trestního řízení ve věci Romana J., neboť pro tento postup neměl k dispozici dostatek podkladů. Chyběly informace, čeho se R. J. měl dopustit. Neuvažoval ani o zpracování české žádosti o právní pomoc adresované švýcarským justičním orgánům. Podle své zkušenosti švýcarská strana vyžadovala poměrně přesný popis skutečností svědčících o protiprávním jednání, zejména v situaci, kdy se žádost měla týkat bankovního tajemství. Také tento svědek jednoznačně uvedl, že obviněný Grygárek nijak neovlivňoval způsob, jakým byla žádost vyřízena.

44. K obsahu žádosti o právní pomoc byla vyslechnuta i tehdejší ředitelka odboru OZHFK **JUDr. Marcela Kratochvílová**. JUDr. Kratochvílová převzala tento odbor po odchodu Mgr. E. I ona považovala odpověď, která byla švýcarské straně odeslána za úplnou.

45. Přestože soud nepovažuje pro posouzení trestní odpovědnosti obviněného Grygárka za podstatné to, jaké operativní informace neobsahovala odpověď zpracovaná Ing. Procházkovou., neboť on sám (ani dozoruující státní zástupce) nemohl obsah této

odpovědi ovlivnit, přesto je třeba zmínit, že orgány přípravného řízení se touto otázkou podrobně zabývaly. Ve svazcích č. 17,18 a 19 jsou shromážděny stovky stran informací o různých policejních řízeních (vyhodnocení na čl. 4289). Je třeba konstatovat, že policejní orgány šetřily různá trestní oznámení, podněty z anonymních zdrojů či získané analýzou veřejných sdělovacích prostředků. Všechna řízení však byla uložena ad acta. V žádném z nich (kromě věci, která se týkala Ing. T., kde byly zahájeny úkony trestního řízení a poté byla věc odložena) nebyly základní skutečnosti objasněny do té míry, že by bylo možné zahájit úkony trestního řízení dle § 158 odst.3 tr.ř. Bylo také ověřeno (zpráva čl. 4397), že systém TOPIC obsahoval interní informace UOKFK a byl využíván jen pro potřeby tohoto útvaru. Jeho provoz upravoval rozkaz ředitele útvaru č.19/2004 (čl. 4399). Dle čl. 10 tohoto rozkazu mohly být zde uložené informace vydány oprávněnému subjektu uvnitř útvaru jen na základě písemné žádosti. Rezortním subjektům mimo útvar bylo možné informace poskytnout pouze na základě písemného souhlasu ředitele útvaru.

46. Státní zástupce klade obviněnému Grygárkovi za vinu, že ačkoliv „znal obsah zprávy ÚOKFK a zjistil, že trpí závažnými nedostatky a policejní orgán neúplně splnil požadavky pokynu Mgr. E., na tuto skutečnost nijak nereagoval“. Předně je třeba se zamyslet nad tím, zda zpráva ÚOKFK opravdu trpěla závažnými nedostatky a zda to byl právě JUDr. Grygárek, který měl obsah zprávy zhodnotit a reagovat příslušnými pokyny. Podklad pro zprávu zpracovala pplk. Ing. Procházková, zkušená analytička, které byla věc přidělena. Tato svědkyně vysvětlila, jaké lustrační úkony provedla a proč formulovala odpověď takto stručně. Svědkyně měla přístup do interních informačních systémů, z kterých zjistila, že proti Romanu J. a dalším zmíněným osobám není vedeno trestní řízení a v té době ani jiné šetření. Zaznamenala informace v interní databázi TOPIC, ale to byly neověřené operativní poznatky, které nebylo možné zveřejnit a jejich uvedení do závěrečné odpovědi by odporovalo interním předpisům, konkrétně rozkazu ředitele č.19/2004. Proto je v návrhu odpovědi nezmínila. Plk. Ing. Procházková znala celý text žádosti, věděla, jaké řízení je ve Švýcarsku vedeno, dobře porozuměla pokynu svého nadřízeného plk. Ing. Novák, a přesto (z dobrých důvodů) vypracovala odpověď ve shora uvedeném znění. Výsledek její práce zkontroloval její nadřízený Mgr. Petr Hainc. Ten text odpovědi schválil. Odpověď podepsal plk. Martinec. S textem odpovědi byl v průběhu přípravného řízení seznámen i Ing. Novák, člověk, který měl o případu nejvíce informací, znal jeho pozadí a byl seznámen s důležitostí, kterou odpovědi přikládala švýcarská strana, s kterou běžně spolupracoval. Také Ing. Novák potvrdil, že „rozsah sdělovaných informací by nijak neměnil“. To, že Ing. Novák projevoval o případu opravdový zájem svědčí i zadání zpracování analýzy, která se zabývala aktivitami Romana J. a firmy NAVATYP Group.a.s. Analýzu zpracoval pplk. Procházková (výslech čl.3341). Ten analyzoval informace dostupné v policejních databázích i z otevřených zdrojů, tj. sdělovacích prostředků se závěrem, že nebylo zjištěno žádné trestní stíhání prověřovaných osob. Výsledky analýzy byly dány k dispozici ostatním policejním útvarům k dalšímu využití. Právě takovou analýzu lze považovat za souhrn operativních informací, které může policejní orgán využít pro své šetření, ale která sama o sobě bez dalších poznatků nevede k objasnění konkrétní trestné činnosti. Na závěr lze ještě poznamenat, že činností jednotlivých pracovníků, kteří se na vypracování odpovědi podíleli, se zabývala i Inspekce MV a neshledala žádné pochybení. V takovém případě ani soud nedospěl k závěru, že zpráva policejního orgánu trpí závažnými nedostatky.
47. Odpověď ÚOKFK byla nejprve předložena dozorujícímu státnímu zástupci JUDr. Letkovi. Ten nejlépe znal celý spis, který mu byl přidělen k vyřízení. On byl také nejvíce zodpovědný za správnost zvoleného postupu. JUDr. Letko považoval odpověď za úplnou a jedinou možnou. Byl si vědom toho, že policie nemůže poskytnout operativní

informace. On také vypracoval odpověď švýcarským partnerům. Spis předložil své nadřízené JUDr. K., která zpracovala informaci pro vrchního státního zástupce, kterou mu zaslala prostřednictvím jeho náměstka Grygárka. JUDr.K. ředitelka odboru ZHFK také považovala odpověď za úplnou a způsob vyřízení schválila, stejně jako JUDr. Grygárek a Mgr. R. V této souvislosti není soudu úplně jasné, v čem se role obviněného Grygárka na vyřízení švýcarské žádosti o právní pomoc liší od ostatních kolegů. JUDr. Grygárek byl jedním ze čtyř státních zástupců, kterým odpověď prošla rukama. Všichni způsob vyřízení schválili. Pouze v případě JUDr. Grygárek však bylo shledáno pochybení a to tak závažné, že dosahuje intenzity trestného činu. Ostatní nebyli ani kárně postiženi. Tuto disproporci nepovažuje soud za spravedlivou.

48. Odpověď na svou žádost švýcarská strana obdržela dne 11.2.2009 (doručení na čl. 29 originálu spisu VSZ8 VZN 1501/2012). **Dne se 12.2.2009 na VSZ konala schůzka**, které se zúčastnil JUDr. Grygárek, JUDr. Letko, ředitel ÚOKFK plk. Martinec. a finanční analytička Vrchního státního zastupitelství v Praze. Za švýcarskou stranu se zúčastnila státní zástupkyně státního zastupitelství konfederace paní R. a policejní atašé Charles Marchon. Schůzku tlumočila paní S. Pan Marchon průběh schůzky zaznamenal (záznam na čl. 5376), některé části jsou vynechány s poznámkou cenzurováno. Dle záznamu paní Rochat sdělila, že ve Švýcarsku jsou stále zablokované účty, ale Švýcarsko nemá žádné poznatky, kterými by mohla být doložena zdrojová trestná činnost, což je nezbytná podmínka pro zahájení trestního řízení ve věci praní špinavých peněz, přestože zdrojová trestná činnost byla bezpochyby páchána na území České republiky. Paní Rochat se dotázala, zda bylo v České republice zahájeno trestní řízení a pokud ano, z jakého důvodu. JUDr. Grygárek odpověděl, že proti J. nebo jeho matce není v České republice vedeno žádné trestní řízení. Paní Rochat se dotázala, zda tomu dobře rozumí tak, že neprobíhá žádné vyšetřování ve věci pana J. a zda je to definitivní rozhodnutí. JUDr. Grygárek odpověděl, že je těžké předvídat, jak bude dále postupováno, ale jen možné, že policie provádí šetření a prověřuje aktivity těchto osob. Uvedl také, že Česká republika potřebuje získat podrobnější informace, které by mohly mít zásadní význam pro zahájení trestního řízení v České republice. Zajímal se, jaké měla švýcarská strana podklady pro své rozhodnutí. Paní Rochat vysvětlila, že švýcarské trestní řízení bylo zahájeno na základě oznámení MROZ a v takovém případě má Švýcarská konfederace povinnost zahájit trestní řízení za účelem ověření, zda jsou podezření opodstatněná či nikoliv, zejména když podezřelý nespolupracuje. JUDr. Grygárek se dotázal na účel zajištěného účtu a dodal, že v České republice vysoká částka na účtu nestačí sama o sobě jako důvod zahájení trestního řízení pro podezření z praní špinavých peněz. Informace obsažené ve švýcarské žádosti byly pro OČTŘ nedostatečné. Na jednání bylo také potvrzeno, že švýcarský útvar finanční analýzy se spojil s českým FAU. Pokud by z tohoto kontaktu vyplynuly nějaké informace je FAU povinen předat je orgánům činným v trestním řízení. Dosud žádná informace postoupena nebyla. Pan Marchon se dotázal, zda Česká republika a ve své odpovědi zmínila, jaké informace postrádá pro účely zahájení vyšetřování zdrojového trestného činu. JUDr. Letko odpověděl, že to v odpovědi nebylo přímo uvedeno. Policie pouze zjišťovala, zda je České republice zahájeno trestní řízení a výsledek byl negativní. Vycházel ze zásady, že pokud švýcarská strana má doplňující informace, měla by je postoupit. Paní Rochat uvedla, že žádné doplňující informace nemá, neboť analýza bankovních písemností nebyla provedena. Pokud má Česká republika zájem o doplňující informace může je získat cestou žádosti o právní pomoc. Plk. Martinec navrhl, aby oba útvary FAU provedly finanční analýzu. Paní Rochat uvedla, že ke kontaktu mezi oběma úřady FAU již došlo, ale bez zjevného výsledku. Vyšetřování ve Švýcarsku se nemůže pohnout dopředu, jelikož nemají žádné další informace o zdrojovém trestném činu. Paní Rochat uvedla, že účet mohou blokovat nejpozději do konce dubna 2009. Původně

vydala zákaz, aby banka klienta o zablokování účtu informovala, ale poté co České republice předali žádost o právní pomoc, byly ve veřejných médiích uveřejněny novinové články a zákaz komunikace s klientem byl odvolán, protože již ztratil význam. JUDr. Grygárek odpověděl, že pokud jde o zveřejnění v tisku, nemá pro to vysvětlení. Plk. Martinec uvedl, že pověří české FAU, aby provedl analýzu ekonomických aktivit pana J. Bude-li výsledek zajímavý, sdělí jej policejnímu atašé. Pan Marchon odpověděl, že české orgány nemohou očekávat, že FAU bude mít přístup k jiným informacím ze švýcarské strany, než jsou ty, které již byly postoupeny. Pan Marchon zdůraznil, že cílem jednání je určit zdroj zajištěných finančních prostředků. Ptal se, jak může švýcarská strana České republice pomoci, zda mají provést finanční analýzu či vyžádat výsledek pana J. Paní Rochat navrhla, aby se každá země pokusila získat informace ke zjištění finančních toků. Plk. Martinec uvedl, že FAU v České republice prošetří objem ekonomických aktivit pana J. ve vztahu k jeho finančním tokům a státní zastupitelství ve Švýcarsku provede finanční analýzu bankovních písemností. Pan Marchon se dotázal na možnost vyslechnout pana J. orgány justice, na to, jak by na takové opatření zareagoval. Plk. Martinec i JUDr. Grygárek odpověděli, že to neví, nemohou říct, jak by reagoval, neznají ho. Dle informací z tisku se jedná se byznysmena, který disponuje ohromnými finančními prostředky. Paní Rochat se znovu dotázala, zda je proti J. v současné době vedeno nějaké trestní řízení, na což JUDr. Grygárek odpověděl, že ne. Řekl, že pan J. je jedním z 10 milionů Čechů. JUDr. Grygárek v závěru shrnul, že v první řadě je třeba zjistit, zda finanční toky pana J. odpovídají objemu jeho ekonomických aktivit a o to se budou snažit.

49. **JUDr. Ladislav Letko** si na průběh schůzky vzpomněl pouze matně. Uvedl, že na tomto jednání byl nejnižší funkčně postavený a tak spíš zdvořile naslouchal. Debata se v zásadě odehrávala mezi paní prokurátorkou, panem M. a vstupovali do toho i ostatní. Švýcarská strana byla dotázána, zda by mohly být sděleny nějaké bližší okolnosti ke kontu, které bylo objeveno ve Švýcarsku a k němuž měl mít dispoziční právo Roman J. Byly tam položeny dotazy, z jakých účtů byly peníze převedeny do Švýcarska, v jaké době to bylo, kdy probíhaly platby na účet nebo zda byly některé prostředky vkládány hotovostí apod. Podle k jeho názoru bylo těch dotazů ještě více. Paní prokurátorka odpověděla, že buď tyto údaje nezná anebo že je nemůže říct. Co si vzpomíná, sdělila to druhé, což ho nijak nepřekvapilo, neboť v předchozích kauzách věděl, že švýcarské orgány jsou velmi opatrní s nakládáním údajů o účtech, i když jsou jim známy. Na závěr schůzky si řekli, že se není čeho chytit, a proto nezbyvá nic jiného, než že ÚOKFK vstoupí do jednání s FAU a pokusí se nějak zpětně projet evidence, jestli by narazili na nějaké podezřelé transakce. S tím všichni souhlasili a schůzka skončila.
50. **JUDr. Marcela Kratochvílová**, ředitelka OZHFV VSZ v Praze si již se přesně nepamatuje, co přesně na schůzce zaznělo. Vzpomíná si, že schůzka se týkala švýcarské žádosti o právní pomoc ve věci Romana J. Ze strany JUDr. Letka i JUDr. Grygárka zaznělo, zda by Švýčari mohli poskytnout ještě další informace, aby bylo možné žádost vyřídit. Švýcarská státní zástupkyně odpověděla, že v tomto stadiu řízení jim další informace dát nemůže. Upřesňující informace se měly týkat toho konta, tj. kdo je jeho majitelem, kdo má dispoziční právo, toku peněz, zda nešly z České republiky a podobně. Po skončení schůzky JUDr. Grygárek požadoval po panu M., aby zjistil, zda je J. někde rozpracován a aby se policie obrátila na FAU. Poté se již s touto záležitostí nesetkala.
51. **Mgr. Tomáš Martinec** vypověděl, že v souvislosti s vyřizováním švýcarské žádosti o právní pomoc byl delegován na několik jednání, možná 2-3, ale přesně si to již nevybavuje. Předmětem jednání byly zajištěné finanční prostředky ve Švýcarsku, které měly pravděpodobně patřit J., a bylo podezření na legalizaci výnosů z trestné činnosti.

Vrchní státní zastupitelství v Praze vyvíjelo nějaké aktivity, neví, jestli písemné nebo pouze ústní, aby švýcarská prokuratura dodala kompletní písemné materiály anebo co nejpodrobnější informace k výše uváděnému podezření. Vzpomíná si, že bylo konstatováno, že švýcarská prokuratura nedostatečně spolupracuje. V rámci diskusí se hovořilo o tom, že peníze pocházejí z trestné činnosti, ale řešilo se z jaké. Věcí se zabýval ÚOKFK, ale provedenými lustracemi v informačních systémech policie nebylo zjištěno, že by byl Roman J. v České republice trestně stíhán. Na jednom z těch jednání byl požádán, aby se dotázal ředitele FAÚ, tehdy Ing. K., zda jejich útvar eviduje nějaké podezřelé operace, které se týkají J. osoby. Měl s ním jednání, na kterém mu řekl, že žádné takové operace neevidují. On na to zpracoval úřední záznam, který pravděpodobně předal VSZ v Praze. On sám v květnu 2009 z ÚOKFK odešel.

52. **Ing. Karel Korynta** byl ředitelem finančně analytického úřadu Ministerstva financí ČR od 1. 11. 1998 do 11. 4. 2000. Na švýcarskou žádost o právní pomoc ve věci podezřelého Romana J. si vůbec nevzpomněl. Podle jeho názoru FAU s touto žádostí vůbec nepřišlo do kontaktu, byla to věc státního zastupitelství. FAU spolupracovalo s ostatními partnerskými jednotkami jiných států v rámci tzv. Egmontské skupiny. Ta tenkrát zahrnovala přes 100 států. Švýcarsko však členem Egmontské skupiny nebylo. Tam byla nastavena tzv. výměna spontánních informací. Drželi se zásady recipacity, tzn. že v případě, že zahraniční partner nesdělival citlivé informace, např. bankovního charakteru, Česká republika rovněž informace nesdělivala. Švýcarsko bankovní informace neposkytovalo. Pokud přišla spontánní informace ze švýcarské FIU (obdoba FAU) byl standardní postup takový, že se nejprve ověřilo, zda dotazované subjekty prochází interní databází FAU. Poté analytici provedli monitoring sdělovacích prostředků a zpracovali odpověď. FAU se také obligatorně dotazoval protikorupční policie, zda proti osobám vedou nějaké řízení. Standardně probíhala spolupráce mezi FAU a ÚOKFK, s VSZ FAU nejednalo. Pokud FAU zjistilo nějaké podezřelé skutečnosti, podávalo OPO (oznámení o podezřelém obchodu). Pokud nějaké informace potřebovalo ÚOKFK dotazovalo se, zda osoby prochází databází anebo žádali prověřit konkrétní bankovní účty. Svědek připustil, že mohlo proběhnout jednání s plk.M., ale nevzpomíná si na ně. Žádnou písemnou žádost o finanční analýzu FAU neobdrželo. Vlastně to není ani podstatou jejich práce. Policie má vlastní možnosti podobné analýzy obstarat.

53. Součástí spisu jsou i kopie spisů FAU (svazek č.5). Z těchto listin vyplývá, že dne 17.9.2008 byla FAU doručena urgentní žádost švýcarské MROZ (na originálních dokumentech je partnerská jednotka FAU označená názvem MROZ, v úředních záznamech PČR a výpovědi svědků je používán název FIU) (čl. 1118) s dotazem na osoby Roman J., Jaroslava J., Peter D., Jiří T. a BOTANIC FINANCE INC. Švýcarská strana sdělila, že od prosince 2005 jsou tyto subjekty majiteli nebo disponenty účtů ve Švýcarsku. Na základě článků v tisku o tom, že Česká republika začala mít zájem o osobu primátora Prahy Pavla B. a Romana J., který je jeho přítel a který je údajně vedoucí figurou v přípravách lukrativního prodeje pražského ruzyňského mezinárodního letiště, má banka pochybnosti o původu prostředků na účtech. FIU žádá informace o zmíněných osobách, zda jsou zapojeni do kriminálních aktivit v ČR. Na tuto žádost odpovědělo FAU dopisem ze dne 24. 9. 2008 (čl. 1123), v kterém informovalo švýcarskou stranu, že zájmové osoby nejsou vedeny v databázi FAU. Současně sděluje, že informace zveřejněné v týdeníku RESPEKT, a které byly otištěny i v dalších denících, policie dementovala. Švýcarská strana byla požádána o bližší informace k předmětným účtům a transakcím na účtech ve Švýcarsku. Na tuto žádost MROZ odpověděla dopisem ze dne 30. 9. 2008, že věc byla předána úřadu federálního prokurátora. Vzhledem k švýcarské legislativě nemohou předat informace, týkající se detailů o finančních zprostředkovatelích a účtech.

K získání tohoto druhu informací je nutná žádost o mezinárodní právní pomoc. Dne 7.10.2008 píše FAU švýcarské MROZ dopis (čl. 1124), v kterém sděluje ochotu poskytnout informace, které má ve svých záznamech a které může vyžádat od českých úřadů za účelem boje proti praní špinavých peněz. Dodává, že věří, že v budoucnosti budou moci spolupracovat na principu vzájemnosti, aby nevznikaly problémy s poskytováním informací o vyšetřovaných subjektech. Tento dopis již zůstal bez odpovědi.

54. Zajištěných finančních prostředků se týká i další spis vedený FAU pod sp.zn. 4098/2009. Dne 29.7.2009 oslovila česká FAU švýcarskou MROZ s žádostí o ověření informací z tisku o zajištěných bankovních účtech Romana J. a nabídkou pomoci při získávání informací. Na dotaz MROZ odpověděla dopisem ze dne 4.8.2009. Potvrdila podezření z praní špinavých peněz, informovala o tom, že věc předala státnímu zastupitelství, čímž je pro ni věc uzavřená. Po tomto sdělení se věcí nezbyvala ani FAU.
55. Další spis se týká OPO (oznámení o podezřelém obchodu), které učinila Komerční banka. Oznámení bylo prověřeno, s tím, že transakce jsou vysvětlitelné. Nebyla zjištěna žádná souvislost se švýcarskými účty.
56. K žádosti o právní pomoc byl vyslechnut i svědek **Patrick Lamon**, který v roce 2008 pracoval jako ředitel odboru terorismu a organizovaného zločinu spolkového státního zastupitelství Švýcarské konfederace. V rámci své kompetence se zabýval šetřením, které se týkalo praní špinavých peněz na mezinárodní úrovni. Tak dostal na starosti případ J. Tento případ zahájil na základě oznámením MROS, „neboť podle článku v tisku byl J. podezříván ze zpronevěry finančních prostředků v obchodech, které se týkaly pražského letiště“. Na tomto případě pracoval se svou asistentkou Anne Rochat. Nejprve analyzovali bankovní dokumentaci a poté vypravili žádost o právní pomoc do České republiky, neboť se snažili získat informace o zdrojovém trestném činu. V této souvislosti byl on i jeho asistentka ve spojení s policistou Marchonem, který sloužil na velvyslanectví v Praze. Ten poskytoval služby jako styčný důstojník při jednáních s příslušnými českými orgány. V rámci švýcarského řízení byly zablokovány finanční prostředky na bankovních účtech. Pro švýcarského vyšetřovatele bylo zásadní získat informace o trestné činnosti předcházející praní špinavých peněz. Pan Marchon navrhl, že se spojí českou policií a příslušným státním zástupcem, aby vysvětlil důležitost švýcarské žádosti o právní pomoc a poskytnutí důkazních prostředků prokazujících praní špinavých peněz. Pokud si dobře vzpomíná panu Marchonovi se podařilo navázat kontakt s českou policií, podle níž skutečně existovalo podezření z trestné činnosti, ale státnímu zastupitelství se nechtělo do zahájení vyšetřování. Z českého státního zastupitelství stále nepřicházela žádná odpověď, což je překvapovalo, neboť v tomto případě probíhaly zcela nevysvětlitelné finanční toky. Vzhledem k tomu, že šlo o nemalé částky, paní Rochat odjela do Česka, aby zdůraznila, jaký význam tento případ má. Učinili všechno pro to, aby jim české orgány pomohly. Pan Marchon kvůli tomu několikrát na místě intervenoval, ale nikdy nedostali relevantní informace. Švýcarské vyšetřování odhalilo určité nejasnosti. Původ peněz však nikdy nebyl zjištěn, neboť české státní zastupitelství nepomohlo, a proto bylo švýcarské řízení dne 3. března 2011 zastaveno na náklady Konfederace. Konkrétní podrobnosti tohoto případu si nevzpomínám, neboť se jednalo o 6 let starý případ.
57. K věci byl vyslechnut i státní zástupce **Luc Leimgruber**. Ten přijel v září 2008 do České republiky v souvislosti s vyšetřováním jiného trestního případu. V souvislosti s jeho služební cestou ho kontaktoval jeho kolega Patrick Lemon a požádal ho, abych získal informace, které souvisely s trestním řízením, které právě zahájil. Přestože se nejednalo o

jeho případ, byl povrchně informován. Na recepci, která se konala u policejního atašé, se setkal s ředitelem ÚOKFK panem N. Informoval ho o tom, že ve Švýcarsku objevily J. účty a podle jejich informací mělo v České republice proti J. probíhat trestní řízení. Chtěl ověřit, zda to je pravda. Už si nevzpomíná, co mu ředitel Novák., odpověděl. Vyřizováním této konkrétní žádosti o právní pomoc se vůbec nezabýval a nemá k ní žádné informace. On sám se při své činnosti setkal se jménem Romana J. v prosinci 2011, kdy byly ve Švýcarsku nalezeny účty, kontrolované Romanem J., na kterých byly uloženy částky kolem 100 000 000 CHF. Podle upozornění MROS část prostředků uložených na těchto účtech souvisí se společnostmi, které se objevily v případě MUS. Na základě těchto informací okamžitě zahájil trestní řízení a zaslal českým orgánům spontánní informaci. Poté věc předat kolegovi Patriku Lemonovi, neboť řízení souviselo s Romanem J.

58. K žádosti o právní pomoc byla vyslechnuta jako svědkyně i státní zástupkyně **Anne Rochat**. Svědkyně vypověděla, že na podzim 2008 státní zastupitelství obdrželo hlášení úřadu MROS (hlášení o podezření z praní špinavých peněz) Jednalo se o bankovní účty Romana J., na kterých došlo k podivným pohybům. Banka se to nejprve pokoušela vyřešit se zákazníkem, ale bezúspěšně. Poté, co se banka z médií dozvěděla, že v Praze je proti panu J. vedeno vyšetřování ohledně úplatků v oblasti privatizace letiště, učinila hlášení úřadu MROZ. Na tomto základě bylo proti panu J. a proti neznámému pachateli zahájeno trestní řízení pro praní špinavých peněz. V rámci trestního řízení byly zablokovány účty i jmění podezřelého J., byly prováděny výslechy i domovní prohlídky. Svědkyně vyslechla i Romana J. Jeho odpovědi nebyly uspokojivé. Nedokázal vysvětlit původ peněz, nedokázal předložit žádné dokumenty nebo smlouvy s obchodními partnery, které by vysvětlovaly, odkud peníze pochází. Vyšetřování, které bylo provedeno ve Švýcarsku, nepřineslo výsledky, které by dokladovaly zdrojový skutek. Jediná možnost byla spolupráce s českými úřady. Měli silné podezření na praní špinavých peněz, ale chyběl jim zdrojový skutek a ten se musel, dle názoru svědkyně, uskutečnit a vyšetřit v Česku. Z tohoto důvodu zaslali v listopadu 2008 českým úřadům žádost o právní pomoc. Smyslem žádosti bylo dozvědět se, zda v Česku probíhá vyšetřování proti panu J. a pokud ano, co je mu vytýkáno, také hledali informace, které by jim dovolily najít souvislost mezi událostmi v České republice a penězi ve Švýcarsku. V únoru 2009 pan Marchon zorganizoval setkání s českými kolegy. Na schůzce se dozvěděla, že v ČR není proti jmenovanému vedeno žádné trestní řízení. Výsledkem jednání byla velmi překvapena, neboť podle kontaktů pana Marchona to vypadalo tak, že policejní šetření probíhá. Během schůzky českým kolegům vysvětlili význam své žádosti, čeští kolegové věděli, že zahájili trestní řízení a zablokovali peníze. Mluvili o tom, že obě strany provedou finanční analýzu. Ve švýcarském řízení tuto analýzu provedlo Kompetenční centrum pro finance. O výsledku této analýzy české kolegy neinformovali. Při rozhovoru v Praze to vypadalo tak, že i české úřady chtějí finanční analýzu provést, ale ona žádný výsledek nikdy neobdržela. Její osobní přítomnost byla výrazem důležitosti švýcarské žádosti. Svědkyně také uvedla, že jen informace o tom, že existuje podezření, že se pan J. dopustil protiprávní jednání, by jí nepomohla. Ona musí být schopna prokázat, že existuje zdrojový skutek. Potřebuje důkazy, nikoliv informace. Ty se jí nakonec získat nepodařilo, a proto bylo trestní řízení ve věci Romana J. v březnu 2011 zastaveno. Jeho právník poté požadoval odškodnění. Žádal uhradit advokátní náklady a zadostiučinění. Náklady na obhajobu musela proplatit, zadostiučinění nikoliv.

59. K průběhu jednání mezi švýcarskou a českou stranou ve věci J. byl vyslechnut též **Charles Marchon**. Ten v té době působil jako švýcarský policejní atašé v Praze z

pověření a ve spolupráci se spolkovým státním zastupitelstvím. Součástí jeho práce bylo budovat dobré vztahy s českými úřady, především z ÚOKFK a Vrchním státním zastupitelstvím v Praze. Svědek vypověděl, že jeho snahou ve věci J. bylo získat spolupráci českých úřadů tak, aby byl zjištěn zdrojový skutek, ke kterému muselo dojít v České republice a který vedl k údajným aktivitám praní peněz ve Švýcarsku. Podle jednoho názoru nastaly při spolupráci s českými orgány dva základní problémy. První spočíval v tom, že Česká republika nezahájila vlastní trestní řízení a druhým problémem byl únik informací do médií, který narušoval švýcarské vyšetřování. Proto se nikdy nepodařilo najít řešení. On sám se s trestní věcí J. seznámil dne 22. září 2008. Ten den se u něho doma konalo setkání, na které byli pozváni státní zástupci spolkového zastupitelství pan Luc Leimgruber a paní Graziella de Falco, tehdejší ředitel ÚOKFK pan Jirí Novák, vyšetřovatel ÚOKFK pan Václav N. a asistentka. Schůzka se konala v souvislosti s jiným trestním případem. Schůzka se konala u něj doma, neboť zvaní partnerů domů bylo součástí udržování diplomatických vztahů. Cílem bylo vybudovat důvěru a udržovat spolupráci. Pan Leimgruber byl pověřen svým kolegou Patrickem Lamonem, aby promluvil o novém případě. Na odděleném jednání pan Leimgruber informoval pana Nováka o stavu vyšetřování ve Švýcarsku a o tom, že se jedná o významný případ praní peněz ve vztahu k Romanu J. Pan Novák byl kooperativní. Řekl, že ÚOKFK se o pana J. zajímá již delší dobu. Poté byla dohodnuta telefonická konference mezi panem Novákem a panem Lamonem. Ta se konala 26. září 2008 v kanceláři na pražském velvyslanectví. Pan Lamon vysvětlil podstatu případu a položil panu Novákovi několik otázek, mimo jiné žádal pana N. o pomoc při zjištění zdrojového skutku praní peněz. Pan N. státnímu zástupci odpověděl, že ze strany českých úřadů neexistuje žádné vyšetřování. Připojil, že ÚOKFK bude vyšetřovat, pokud obdrží informace ze Švýcarska. Domluvili se, že pan N. předá adresu příslušného státního zastupitelství, kam je třeba žádost zaslat. Od té doby až do 12. února 2009 byl s ředitelem Novákem v častém kontaktu. Svědek si vzpomněl na jednání z 15. října 2008, kdy mu ředitel Novák řekl, že ho v případě J. oslovila česká média. Chtěl vědět, zda je ze strany spolkového zastupitelství zájem o spolupráci s novináři. V té souvislosti se zeptal pana N. na operaci Blaník, protože ta byla uvedena v novinovém článku v českých médiích, který byl podnětem pro hlášení MROZ (hlášení o podezření z praní špinavých peněz), což vedlo k zahájení trestního řízení proti J. ve Švýcarsku. Ředitel N. mu řekl, že operace Blaník neexistuje, že se jedná o taktickou dezinformaci. Potvrdil, že ÚOKFK se o to sice zajímá, ale v souvislosti s Blaníkem není vedeno žádné trestní řízení. Dne 31. října 2008 byl emailem kontaktován novinářem Janem H. Ten byl podrobně informován a obsahu švýcarské žádosti o právní pomoc. Chtěl potvrdit správnost svých informací. Na základě toho se dne 5. listopadu 2008 sešel s ředitelem N. N. nedokázal vysvětlit únik informací do médií. Z jeho řeči pochopil, že byl zřejmě povinen o švýcarském vyšetřování informovat zástupce policejního prezidenta pana Houbu. Pan Novák to přímo nevyslovil, ale on tomu tak porozuměl. Pochopil také, že informaci obdržel i ministr vnitra Ivan Langer. Při této poradě mu pan Novák sdělil, že ÚOKFK byl pověřen zahájit v České republice trestní řízení a že Vrchní státní zastupitelství v Praze očekává žádost o právní pomoc, kterou mají adresovat státnímu zástupci Zbyňku E. Znali pana E. z jiného případu a měli z něho velmi dobrý dojem. V listopadu 2008 byla vypracována žádost o právní pomoc, která byla zaslaná Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze k rukám Mgr. E. Na počátku ledna 2009 se dozvěděl, že byl pan E. přeložen do Tachova a pan N. opouští svoji funkci na ÚOKFK. Dne 29. ledna 2009 pozval pana Nováka na oběd na rozloučenou. Nehovořili spolu podrobně o případě J., pouze se pan Novák zmínil, že české úřady na žádost o právní pomoc pravděpodobně odpoví negativně. Pan N. řekl, že v Česku neexistuje proti J. žádné trestní řízení, což ale neznamená, že by ÚOKFK o J. ztratil zájem. Poté přišla od státního zástupce Ladislava Letka formální odpověď. Na

žádost švýcarské strany se dne 12. února 2009 konala schůzka na Vrchním státním zastupitelství v Praze. O této schůzce sepsal záznam. Na této schůzce bylo dohodnuto, že obě strany zpracují finanční analýzy. Proto 22. dubna 2009 požádat svou asistentku, aby zavolala panu Martincovi, jak je daleko se svou analýzou ekonomických poměrů pana J. Pan Martinec odpověděl, že analýza dopadla negativně a že pro ÚOKFK není dán důvod pro zahájení vyšetřování. Svědek požádal o kopii této analýzy. Pan Martinec řekl, že to proběhne přes Ministerstvo financí. Následně obdrželi telefonát od pana Milana C., ředitele FAU, který sdělil, že se bude na Ministerstvu financí informovat, jak daleko je vyřízení tohoto úkolu. Od té doby o tom neslyšeli. Dne 3. června 2009 vyšel článek v Mladé frontě DNES, že ÚOKFK vede vyšetřování pana Jiřího T. Noviny si mysleli, že toto vyšetřování ÚOKFK má souvislost se švýcarským řízením ve věci J. Měl možnost o tomto článku hovořit s novým ředitelem ÚOKFK panem Vrbou. Tento rozhovor se uskutečnil 11. června 2009. Ten den se spolu viděli poprvé. Hovořili o probíhajících případech a mezitím také o případu J. a vývoji vyšetřování ve Švýcarsku. Pan Vrba mu řekl, že v České republice neprobíhá žádné trestní řízení v souvislosti se švýcarskou žádostí o právní pomoc. Odpověděl mu, že podezření z praní peněz nebude možné potvrdit bez dodatečných informací z Prahy. Pan Vrba sdělil, že nemůže vyloučit, že české úřady pošlou švýcarským úřadům žádost o právní pomoc a že o tom bude mluvit s panem Grygárkem. Hovořili také o novinovém článku ze dne 3. června 2009. Pan Vrba mu vysvětlil, že se jedná o policejní šetření bez souvislosti se švýcarskou žádostí o právní pomoc ve věci J. Dne 12. června 2009 obdržel email od pana Grygárka. Psal, že hovořil s Vrbou a chtěl informace o vyšetřování ve Švýcarsku. Dohodli si setkání na švýcarském velvyslanectví dne 25. června 2009. Dne 19. června 2009 měl na žádost ÚOKFK poradu s jejich pracovníky Dušanem K. a Františkem S. Toto setkání bylo důsledkem porady s Vrbou. Kolegové ho informovali o tom, že vyšetřují pana T, ale ne pana J. Chtěli vědět, zdali jsou informace o T. ve švýcarských vyšetřovacích spisech, že by eventuálně poslali žádost o právní pomoc. Dne 25. června 2009 se na švýcarském velvyslanectví konalo setkání s panem Grygárkem. Účelem porady bylo formulovat společné zájmy mezi trestním řízením ve Švýcarsku a vyšetřováním v České republice a stanovit pracovní hypotézy. Většina porady byla věnována panu J. Opět panu Grygárkovi zdůraznil, jak je důležité, aby v České republice bylo vedeno vyšetřování. Pak Grygárek mluvil o stavu vyšetřované věci pana T., mluvil o fiktivních fakturách a tázal se, zda je J. zapojen do těchto nesrovnalostí a zda existuje nějaký vztah k švýcarskému vyšetřování. Dohodli se, že vyčkají analýzy švýcarských úřadů a shodli se na tom, že nesrovnalosti ohledně pana T. a švýcarským vyšetřováním spolu souvisí, jinými slovy že nesrovnalosti v Praze jsou zdrojovým skutkem aktivit praní peněz ve Švýcarsku nebo by jím mohly být. Pan Grygárek řekl, že vyšetřování má v České republice prioritu a nevylučuje, že Česká republika zašle do Švýcarska žádost o právní pomoc. Dne 5. července 2009 obdržel písemný dotaz ÚOKFK. Byly požadovány informace o stavu trestního řízení J. ve Švýcarsku, podrobné informace o panu T. a podklady k případným bankovním účtům. Na některé otázky však nebylo možné odpovědět bez žádosti o právní pomoc. Dne 2. listopadu 2009 učinili písemný dotaz na ÚOKFK, aby získali informace o stavu vyšetřování ve věci T. Cílem bylo dovědět se více o možných souvislostech s řízením ve Švýcarsku. Na svou žádost obdrželi písemnou odpověď ÚOKFK, v které jim bylo sděleno, že neexistuje spojitost trestní věci pana T. a pana J. Dne 29. března 2010 obdržel krátký email od pana Grygárka, ve kterém mu nabízel svou spolupráci v souvislosti s jejich vyšetřováním. Odpověděl, že jeho nabídku toho času nepotřebují. Dne 2. března 2011 se u něho doma konalo setkání, na které byli pozváni Pavel Zeman, Vlastimil Rampula, Libor Grygárek., Ladislav Letko, Marian P. a další švýcarští kolegové, kteří byli zrovna v Praze, jako například Luc Leimgruber. Cílem bylo udržování kontaktů. Následovala porada s Nejvyšším státním zástupcem Zemanem v březnu 2011. Poté mu

pan Zeman zatelefonoval a řekl mu, že ho bude kontaktovat pan Kasal, který s ním dohodne další postup. Skutečně pak s panem Kasalem komunikoval, i když v tu dobu bylo již trestní řízení J. zastaveno. Dne 17. května 2011 mu pan Kasal v emailu sdělil, že česká žádost o právní pomoc není možná.

60. Švýcarská strana poskytla záznamy, v kterých pan Charles Marchon zachytil komunikaci s českými orgány činnými v trestním řízení. Dne 26. září 2008 zaznamenal komunikaci, kterou uvedl švýcarský státní zástupce Patrik Lamon s ředitelem ÚOKFK plk. Jiřím Novákem (čl.5337). Pan Lamon vysvětloval podstatu švýcarského vyšetřování a sdělil plk. Novák, že banka zaznamenala souvislost mezi Romanem J. a společností BOTANIC FINANCE CORPORATION, matkou J., Peterem Ď. a Jiřím T. Pohyby finanční hotovosti na těchto účtech se datovaly od roku 2005 a byly velmi omezené. Státní zastupitelství nechalo oba aktivní účty zablokovat a 22. září 2008 zahájilo proti Romanu J. trestní řízení pro podezření z praní špinavých peněz. Banka také oznámila, že Roman J. nařídil, aby účet, na němž byl 12,2 milionů USD byl uzavřen a finanční hotovost byla převedena na jiný účet v Ženevě. Švýcarské justiční orgány považují tento způsob převodu za trestný čin praní špinavých peněz, a proto nařídil, aby i nový účet byl zablokovan. Pan Lamon uvedl, že spolupráce České republiky je nezbytná, aby bylo možné prokázat podezření ze spáchání zdrojového trestného činu, který vedl k podezřelým aktivitám zaměřeným na praní špinavých peněz. Uvedl, že 80 % případů u tohoto typu trestných činů se nepodaří objasnit, neboť orgány země, v níž došlo ke spáchání zdrojového trestného činu, nespolupracují. Požádal plk. Nováka, aby tomuto bodu věnoval pozornost a položil mu několik otázek, zda v České republice probíhá nějaké vyšetřování a zda existují nějaké informace o nesrovnalostech k nimž došlo v rámci privatizace letiště Praha. Ředitel Novák švýcarskému státnímu zástupci odpověděl, že v České republice neprobíhá žádné vyšetřování, ale ÚOKFK zahájí trestní řízení na základě švýcarských informací. Ředitel N. si umí představit, že takovým nesrovnalostem mohlo dojít, ale nic o nich neví. Na otázku, zda má Česká republika v úmyslu zaslat Švýcarsku žádost o právní pomoc, ředitel N. odpověděl, že to bude záviset na tom, zda bude zahájeno v České republice trestní řízení. Rozhodnutí o něm bude záviset na informacích předaných v rámci švýcarské žádosti o právní pomoc. Pan Lamon uvedl, že švýcarská žádost o právní pomoc bude obsahovat maximum informací, ale České orgány pro získání přístupu k písemnostem, např. bankovního charakteru, musí zaslat Švýcarsku vlastní žádost o právní pomoc.
61. Součástí spisu je žádost ÚOKFK ze dne 15.7.2009 o spolupráci adresovaná panu Charlesi Marchonovi. (čl. 5360) V žádosti je odkazováno na jednání pracovníků ÚOKFK a styčného důstojníka švýcarské federální policie dne 16.6.2009. Žádost podepsal tehdejší ředitel útvaru ÚOKFK plk. Mgr. Libor Vrba. V žádosti se dotazuje na švýcarské trestní řízení. Žádá o sdělení údajů týkajících se probíhajícího trestního řízení ve Švýcarsku, zejména, „*která prokuratura trestní řízení vede, vůči, kterým osobám, zdali též vůči Ing. Jiřímu T., jakého trestného činu se tyto osoby měly dopustit, jaké zajištěné materiály a údaje o finančních prostředcích, bankovních účtech a finančních tocích uvedených osob mají švýcarské justiční orgány k dispozici, zdali existují analýzy o původu a použití těchto finančních prostředků, zdali byly finanční prostředky některé z uvedených osob zajištěny, z jakého důvodu a případně další trestně právně relevantní skutečnosti k dané věci a uvedeným osobám*“. Na tuto žádost, odpověděl pan Charles Marchon dne 17. 9. 2009 (čl. 5337). Uvedl, že trestní řízení vede spolkové státní zastupitelství v Bernu pod č. j. SV.08.0159-LAM. Řízení je vedeno proti Romanu J. a neznámým osobám kvůli praní špinavých peněz dle čl. 305bis švýcarského tr. zákoníku. Další otázky mohou být zodpovězeny pouze cestou žádosti o mezinárodní právní pomoc.

62. Obdobnou žádost zaslal pan Charles Marchon dne 2. listopadu 2009 ÚOKFK (čl. 5366). Dotazuje se, zda Česká republika vede nějaké trestní řízení, jakých trestných činů se týká, zda se skutková podstata vztahuje k oblasti nemovitostí či stavebních projektů, pokud ano, v jakém časovém období k ní mělo dojít, zda byly zjištěny vazby se Švýcarskem a zda se v rámci šetření objevuje jméno Romana J. či firem, které vlastní nebo v kterých figuruje. Dotazuje se, zda se Česká republika chystá zaslat švýcarské straně žádost o mezinárodní právní pomoc. Na tuto žádost plk. Mgr. Libor Vrba odpověděl dne 22. 12. 2009 (čl.5367). Sděluje, že ÚOKFK prověřuje podezření z trestné činnosti v souvislosti s financováním veřejné zakázky Magistrátem hlavního města Prahy, konkrétně odborem městského investora zastoupeného ředitelem Ing. Jiřím T. Věc dozoruje státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze JUDr. Iva B. Podezřelými v této trestní věci jsou Jaroslav K. a Ing. Jiří T. V této trestní věci byly provedeny některé úkony trestního řízení. Tyto úkony neunikly pozornosti médií, v kterých se mimo jiné objevily zprávy o tom, že důvodem těchto úkonů mělo být vyšetřování švýcarské prokuratury související se švýcarským kontem, k němuž měli mít údajné dispoziční právo lidé navázaní na zakázky a obchody pražského magistrátu. Spojení probíhajícího trestního řízení v České republice a vyšetřování švýcarské prokuratury však bylo pouze spekulací médií. V souvislosti s probíhajícím trestním řízením nebyly zjištěny žádné vazby se Švýcarskem ani s osobou Romana J. Policejní orgány proto nebudou zasílat švýcarské straně žádost o mezinárodní právní pomoc.
63. **Mgr. Libor Vrba** byl ředitelem ÚOKFK od 15.2.2009. Uvedl, že někdy na podzim 2008 zachytil na poradách informaci, že ÚOKFK vyvíjí nějakou činnost okolo Romana J. V době, kdy na útvar nastoupil, považoval věc už za uzavřenou. V rámci společenských setkání se potkal i s panem Marchonem. Nepamatuje si, že by s ním o této záležitosti hovořil nebo jednal.
64. Dne 24.3.2011 navštívil velvyslanec Švýcarské konfederace v doprovodu policejního atašé Charlese Marchona nejvyššího státního zástupce JUDr. Pavla Zemana (záznam čl. 5336). Na této schůzce byl JUDr. Zeman informován o tom, že případ J. byl ve Švýcarsku zastaven. „*I přes veškerou snahu a rozsáhlé vyšetřování se nepodařilo zjistit původ peněz. Bobužel žádost o právní pomoc na Českou republiku nepřinesla dostatek podkladů. Pokud by se objevily nové prvky, může být případ znovu otevřen*“. Na tuto schůzku navazuje emailová komunikace, kterou vedl pana Charles Marchon s JUDr. Zdeňkem Kasalem, ředitelem oddělení závažných ekonomických a finančních trestných činů Nejvyššího státního zastupitelství České republiky. JUDr. Zdeněk Kasal dne 4. dubna 2011 emailem kontaktoval p. Marchona s tím, že obdržel informaci od Nejvyššího státního zástupce JUDr. Pavla Zemana o tom, že ve Švýcarsku probíhá řízení proti Romanu J. Dotazuje se, jak může česká strana pomoci (čl. 5387). Stejného dne pan Charles Marchon odpověděl (čl. 5386). Sdělil, že trestní řízení proti Romanu J. bylo ve Švýcarsku v březnu 2011 uzavřeno. Trestní řízení může být znovu zahájeno v případě zjištění nových faktů či informací. Email přepošle odpovědnému státnímu zástupci ve Švýcarsku a bude českou stranu informovat. Dne 27. dubna 2011 p. Marchon píše JUDr. K. email (čl. 5390), v kterém ho informuje o tom, že trestní řízení ve Švýcarsku je od března 2011 uzavřeno. Švýcarským trestním orgánům se nepodařilo zjistit původ peněz. Pro účely znovuzahájení trestního řízení by bylo nezbytné získat nové důkazy či nová fakta prokazující predikativní trestný čin vyplývající z praní špinavých peněz. České orgány mohou poskytnout svou pomoc, jestliže vyšetří původ těchto finančních prostředků, které byly převedeny z České republiky do Švýcarska. Budou-li české orgány činné v trestním řízení schopny prokázat nelegální původ finančních prostředků, budou švýcarské trestní orgány moci znovu zahájit trestní řízení ve věci podezření z praní špinavých peněz. Švýcarské trestní orgány

jsou připraveny ke spolupráci a k poskytnutí výsledku svého vlastního vyšetřování cestou právní pomoci. Na tento email JUDr. K. odpověděl dne 17. května 2011 (čl. 5388). Poděkoval panu Marchonovi za informace a sdělil, že „*po prokonzultování uvedené záležitosti s vedoucími pracovníky úřadu Nejvyššího státního zastupitelství došli k právnímu stanovisku, že ve věci podniknutí dalších kroků není v současné době ze strany českých orgánů možné požádat o právní pomoc ve Švýcarsku, protože na základě aktuálních dostupných informací není v České republice vedeno trestní řízení obdobné tomu, které bylo vedeno ve Švýcarsku. Podle předpisů pro vedení trestního řízení v České republice je vedení trestního řízení podmínkou pro podání jakékoliv žádosti o právní pomoc, přičemž trestní řízení může být vedeno pouze v případě důvodného podezření ze spáchání konkrétního trestného činu. Informace týkající se trestního řízení, které bylo vedeno ve Švýcarsku, budou v České republice dále zpracovávány, budou předány českým orgánům činným v trestním řízení jako podkladové operativní zjištěné skutečnosti a v případě, že bude v budoucnu vedeno v České republice jakékoliv trestní řízení, které by se mohlo i pouze marginálně týkat trestního řízení, které bylo vedeno ve Švýcarsku, pak bude bezpochyby využito nabídky ke spolupráci se švýcarskými orgány*“.

65. Shora popsané skutečnosti věrně popisují obsah jednání, které spolu vedly švýcarské a české justiční a policejní orgány v rámci vyřizování žádosti o právní pomoc, zachycují postoje všech osob, které se jednání účastnily a jejich stanoviska. Ve své podstatě na sebe narazily dva procesní přístupy. Švýcarská strana zahájila své trestní řízení a žádala po české straně, aby učinila to samé a objasnila tzv. zdrojovou trestnou činnost. Česká strana však nemohla toto trestní řízení zahájit bez informací, které švýcarská strana odmítla poskytnout, resp. poskytla by je na základě žádosti o právní pomoc. Ta však může být vyhotovena pouze po zahájení trestního řízení. Podle § 158 odst.3 tr.ř. musí záznam o zahájení úkonů trestního řízení obsahovat skutkové okolnosti, pro které se řízení vede a ty dle názorů českých zástupců nebyly známy.
66. Státní zástupce klade obviněnému Grygárkovi za vinu, také to že „*záměrně neučinil žádná opatření, tedy nedal pokyn k zahájení trestního řízení*“. Předně je třeba zdůraznit, že úkony trestního řízení se nezahájí na základě pokynu státního zástupce. Ustanovení § 157 odst.2 tr.ř., na který odkazuje obžaloba, dává státnímu zástupci možnost tak učinit, pokud má za to, že jsou splněny podmínky pro tento postup a policejní orgán tak bezdůvodně nečiní. Podle § 158 tr.ř. je policejní orgán povinen učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele. Pokud má za to, že zjištěné skutečnosti navědčují tomu, že byl spáchán trestný čin, sepíše o tom záznam, ve kterém uvede skutkové okolnosti, pro které řízení zahajuje, a způsob jakým se o nich dozvěděl. Opis záznamu pak pošle státnímu zástupci. Zahájit úkony trestního řízení je tedy plně v kompetenci policejního orgánu, který je tak povinen učinit, pokud shledá, že jsou pro tento postup splněny zákonné podmínky.
67. Také tento případ začal policejní spoluprací. Policista – švýcarský styčný důstojník Marchon – kontaktoval svého kolegu ředitele ÚOKFK Ing. Nováka a sdělil mu informace o zajištěných účtech. Jeho snahou bylo ověřit, zda je proti Romanu J. v České republice vedeno trestní řízení a získat tak informace vedoucí k objasnění zdrojové trestné činnosti. Takové řízení však v ČR vedeno nebylo. Svědek N. celou situaci popsal jako „*točení v kruhu*“ (viz bod 33-37.) Švýcarská strana se dožadovala toho, aby bylo zahájeno trestní řízení, v rámci kterého by mohla být vyžádána právní pomoc, ale informace, které byla ochotna poskytnout, nebyly pro tento postup dostačující. Jednal jak s panem Marchonem tak i prostřednictvím telefonické konference s dozorujícím státním zástupcem Lamonem (viz bod.60). Tomu výslovně sdělil, že v ČR žádné vyšetřování neprobíhá, ale bude zahájeno na základě informací, předaných v rámci švýcarské žádosti o

právní pomoc. Obsah žádosti však neobsahoval dostatek podkladů, na základě kterých by mohl trestní řízení zahájit. Proto tak neučinil. Úmysl policisty plk. Nováka zahájit úkony trestního řízení potvrdil i svědek JUDr. Jiří Houba.

68. **JUDr. Jiří Houba** (čl. 3186) zastával od června 2007 do srpna 2009 funkci náměstka policejního prezidenta pro SKPV. V té době mu byl podřízen i policejní útvar ÚOKFK. Svědek uvedl, že koncem září nebo začátkem října ho ředitel N. informoval o žádosti styčného důstojníka Švýcarska pana Marchona o zjištění informací o spisu Blaník. Spis Blaník se měl týkat privatizace letiště Praha, kde měl být zainteresován Roman J. Vzpomíná si, že něco takového proběhlo i tiskem. Dle sdělení ředitele N. však žádný takový spis neexistoval. Ředitel Novák ho informoval o tom, že Švýcarsko zablokovalo účty a sejf ve švýcarské bance, kde kromě pana J. měl mít podpisové právo i Peter Ď. a Jiří T. Dále mu sdělil, že zahájí úkony trestního řízení a začne věc vyšetřovat v návaznosti na zadávání veřejných zakázek Magistrátem v Praze. Někdy v dalších dnech ho Novák informoval, že Švýčari zahájili řízení pro podezření z praní špinavých peněz a že zašlou do České republiky žádost o právní pomoc. Počátkem ledna 2009 mu Novák řekl, že VSZ dostalo pouze žádost o lustraci a o informaci, zda zpracovávají spis Blaník.
69. Podnět k zahájení úkonů trestního řízení nedali ani policisté P. a H. a ani noví ředitelé útvaru ÚOKFK Martinec a Vrba. Plk. Mgr. Tomáš Martinec se dokonce osobně účastnil jednání, které se dne 12.2.2009 konalo na VSZ v Praze. Byl požádán o to, aby navázal spolupráci s FAU a prověřil finanční operace podezřelého Romana J. Také tento policista, který byl podrobně seznámen s okolnostmi zajištění významných finančních prostředků, věděl o zájmu švýcarské strany na objasnění zdrojové trestné činnosti a jednal s ředitelem FAU Ing. K., nedal pokyn k zahájení úkonů trestního řízení. Svůj postoj komentoval tak, že se „mluvilo o tom, že peníze pocházejí z trestné činnosti, ale nevědělo se z jaké“. Také další ředitel ÚOKFK plk. Mgr. Libor Vrba osobně i písemně komunikoval s panem Marchonem v souvislosti s vyšetřováním okolností veřejných zakázek zadávaných Magistrátem hl. města Prahy. Jedním z podezřelých byl ing. Jiří T., který měl podpisové právo k jednomu ze zajištěných účtů. Propojením těchto případů se zabývali policisté z ÚOKFK, kteří pana Marchona osobně navštívili, přesto nebylo shledáno dost podkladů k postupu podle § 158 odst.3 tr.ř. ve vztahu k Romanu J., o čemž byl p. Marchon písemně informován.
70. Jak je již shora uvedeno, dozorujícím státním zástupcem byl JUDr. Letko. Ten také měl kompletní informace a účastnil se jednání se švýcarskými partnery. Uvedl, že nedal pokyn k zahájení úkonů trestního řízení, neboť pro tento postup neměl k dispozici dost podkladů. Chyběly informace, čeho se měl J. dopustit. Nebylo se čeho chytit. (viz bod 43 a 49) Stejně věc posoudila jeho nadřízená JUDr. Marcela Kratochvílová, ředitelka OZHFV VSZ. Dle záznamu pana Marchona na schůzce zaznělo, že vysoká částka na účtu nestačí sama o sobě k zahájení trestního řízení. Bylo výslovně řečeno, že informace poskytnuté švýcarskou stranou jsou pro zahájení trestního řízení v ČR nedostatečné. Právě proto byl plk. M. požádán, aby vstoupil do jednání s FAU a ověřil, zda FAU eviduje nějaké podezřelé operace. Svědkyně JUDr. K. výslovně potvrdila, že po skončení jednání obv. Grygárek o to Mgr. Martinec osobně požádal. Dle úředního záznamu plk. Martinec s Ing. Koryntou opravdu jednal, ale nic podezřelého nezjistil.
71. Za velice podstatné soud považuje jednání, které proběhlo dne 24.3.2011, kdy o tomto případu jednal velvyslanec Švýcarské konfederace přímo s nejvyšším státním zástupcem JUDr. Pavlem Zemanem. Jednání tak proběhlo za účasti nejvyššího představitele státu Švýcarsko v ČR a nejvýše postaveného představitele státního zastupitelství ČR. Schůzka

na vyšší úrovni již není možná. Toto zastoupení odráží důležitost, které tomuto řízení švýcarská strana přikládala a česká strana si toho musela být vědoma. Po této schůzce byl řešením případu pověřen JUDr. Zdeňek Kasal, ředitel oddělení závažných ekonomických a finančních trestných činů Nejvyššího státního zastupitelství České republiky. Ten – jak sám uvedl ve svém emailu – věc prokonzultoval s vedoucími pracovníky úřadu NSZ a došli k právnímu stanovisku, že na základě dostupných informací není možné v ČR zahájit trestní řízení a požádat o právní pomoc (viz bod 64).

72. Na základě těchto skutečností dospěl soud k závěru, že obviněnému Grygárkovi nelze oprávněně vyčítat, že nedal pokyn k zahájení úkonů trestního řízení. Úkony trestního řízení se nezahajují automaticky na základě jakéhokoliv poznatku, ale vždy záleží na posouzení kompetentního orgánu, zda jsou splněny zákonné předpoklady pro tento postup. Úkony trestního řízení zahajuje policejní orgán, který má k tomu zákonné zmocnění, ale také prakticky má k případu nejvíce informací, neboť může využít i policejní databáze, které obsahují také operativní informace, které jsou mimo policii nedostupné. V tomto případě se věcí zabývalo několik policistů, z toho tři ředitelé specializovaného útvaru ÚOKFK. Všichni dospěli ke stejnému závěru, to znamená, že nebyly splněny podmínky pro postup podle § 158 odst.3 tr.ř. Odpovědní státní zástupci JUDr. Letko, JUDr. Kratochvílová a také JUDr. Grygárek, kteří se účastnili jednání se švýcarskou stranou měli stejný názor. Nejvyšší autorita – Nejvyšší státní zastupitelství ČR, ústy svého ředitele oddělení závažných ekonomických a finančních trestných činů, po schůzce se švýcarským velvyslancem, vyslovilo právní názor, že není možné v ČR zahájit trestní řízení a požádat o právní pomoc. Soud si pak musí klást otázku, v čem se jednání obviněného Grygárka liší od jednání ostatních státních zástupců, proč je jeho shodné stanovisko a proč právě jen jeho, v rozporu se zákonem.
73. Státní zástupce ve znělce obžaloby tvrdí, že obviněný Grygárek tak činil „záměrně“ s cílem zvýhodnit Romana J. V této souvislosti je třeba poukázat na shora uvedené svědecké výpovědi svědků Ing. Nováka, Mgr. Martince a JUDr. Letka, kteří žádost o právní pomoc přímo vyřizovali a kteří shodně tvrdí, že obviněný do jejich práce nijak nezasahoval, žádným způsobem neovlivňoval, nedával žádné pokyny ani nečinil nátlak. Také pan Marchon popsal, že i poté, co byla z jeho pohledu neuspokojivě vyřízena žádost o právní pomoc, ho obviněný Grygárek sám kontaktoval a zajímal se o švýcarské trestní řízení. Bylo to spíše v souvislosti s objasňováním trestní věci Ing. T., ale většinu rozhovoru věnovali případu pana J. Obviněný ho kontaktoval sám, z vlastní iniciativy. K tomu soud poznamenává, že jednání proběhlo 25.6.2009, tedy před tím, než se obviněný Grygárek - dle svého nevyvráceného tvrzení – s Romanem J. seznámil.
74. Žalující státní zástupce svou obžalobu postavil na tvrzení, že obviněný Grygárek měl dostatek informací, které zakládaly důvodné podezření ze spáchání trestného činu, a bylo jeho povinností dát pokyn k zahájení úkonů trestního řízení. Argumentuje mimo jiné pokyny obecné povahy č.1/2008 a 8/2009. Uvádí, že v těchto pokynech obecné povahy bylo a je shodně upraveno (v čl. 14 odst. 1 příslušného pokynu), že státní zástupce předá jiný podnět k trestnímu stíhání učiněný na státním zastupitelství neprodleně policejnímu orgánu s pokynem k prověření. Žádost o právní pomoc, která byla VSZ v Praze doručena, je třeba vzhledem ke skutečnostem v ní popsaným za takový jiný podnět k trestnímu stíhání považovat. Tuto argumentaci však soud nepovažuje za přílehavou. Z provedených důkazů je zřejmé, že obviněný nic nezatajoval, žádné informace nezkresloval a veškeré informace vyplývající ze žádosti o právní pomoc byly již Mgr. E. policejnímu orgánu předány. To, že obviněný vyhodnotil podmínky pro zahájení úkonů trestního řízení jinak než žalující státní zástupce, jehož právní názor je v souvislosti se

stanovisky JUDr. Letka, JUDr. Kratochvílové a JUDr. Kasala ojedinele, již bylo vysvětleno výše.

75. Státní zástupce argumentuje také tím, že obviněný měl dostatek informací pro zahájení úkonů trestního řízení nejen ze zasláné žádosti o právní pomoc, ale také z novinových článků, které v té době vycházely a spojovaly osobu Romana J. s různorodou trestnou činností. Je nutné přiznat, že hromadné sdělovací prostředky hrály v této trestní věci neblahou roli. Obviněný Grygárek se ve svých poznámkách k informaci pro vrchního státního zástupce podivuje nad tím, že podkladem pro zajištění majetku občana ČR a následné zaslání žádosti o právní pomoc mají být pouze zprávy z tisku. Upozorňuje také na únik informací do médií, neboť ačkoliv byla předmětná písemnost doručena ŘOZHFK VSZ v Praze dne 2. 12. 2008 a od té doby neopustila úřad, již dne 9. 12. 2008 o ní a o jejím doručení a obsahu informuje redaktor Českého rozhlasu Jan H. Obsáhlé články vycházely i v jiných periodikách, např. Hospodářské noviny, Mladá fronta Dnes, Blesk, Lidové noviny a další. Sami švýcarské prokurátory Patrick Lamon a Anne Rochat vypověděli, že jedním z důvodů pro zahájení trestního řízení a zajištění finančních prostředků byl článek v novinách, který uváděl, že Roman J. je vyšetřován v souvislosti s trestnou činností při privatizaci pražského letiště. Také Charles Marchon se plk. Ing. Novák dotazoval na existenci případu Blaník. Tato informace byla zveřejněna v týdeníku Respekt a ostatní média ji převzala a v různých souvislostech stále recyklovala. I když Mladá Fronta Dnes již dne 28.8.2008 zveřejnila vyjádření plk. Ing. N., že žádný spis s názvem Blaník ÚOKFK nezaložil a prověřováním osob Roman J., Pavel Bém a dalších se nezabývá, informace stále plula veřejným prostorem. Švýcarským orgánům byla tato informace sdělena oficiální cestou, neboť FAU dopisem ze dne 24.9.2008 švýcarskou stranu informoval, že policie zprávy o spisu Blaník dementovala. To, že toto vyšetřování opravdu neexistovalo potvrdil plk. Novák i náměstek policejního prezidenta JUDr. Houba. Také Charles Marchon byl o neexistenci spisu Blaník informován Ing. Novákem. Bylo mu řečeno, že jde o dezinformaci. Takových dezinformací se však objevilo více. Ve spise VSZ8 VZN1501/2012 je založen dotaz vrchního státního zástupce Mgr. Rampuly., týkající se informací zveřejněných v Hospodářských novinách dne 27.7.2009. V novinovém článku je Roman J. spojován s různými kauzami, které má ÚOKFK údajně vyšetřovat. Tehdejší ředitel útvaru plk. V., tyto informace veřejně dementoval dne 29.7.2009. Znovu potvrdil, že ÚOKFK žádné trestní řízení proti Romanu J. nevede. Kauz, s kterými byl Roman J. spojován je celá řada, např. privatizace letiště, kde působil jako ředitel jeho přítel Ing. Miroslav D., privatizace pražských bytů, zakázky zadávané Magistrátem hl. města Prahy, kde působil Ing. Jiří T., Ing. Peter Ď. a další. Jak soud ověřil a jak vyplývá ze spisu, žádná z těchto kauz nevedla k obvinění žádné ze zmíněných osob. JUDr. Roman J., byl stíhán a následně odsouzen pouze v souvislosti s násilným jednáním při řízení motorového vozidla. Ing. Miroslav D., Ing. Peter Ď. ani Ing. Jiří T. nebyli nikdy obviněni pro jakoukoliv trestnou činnost. Ve věci Ing. T. byly zahájeny úkony trestního řízení, ale věc byla odložena neboť se nejednalo o trestný čin (čl.4313). Věc dozorovala státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze JUDr. B., která k dotazu sdělila, že věc neměla žádnou souvislost s osobou Romana J. (čl.4465). V tomto světle soud považuje za správné, že státní zástupci nezahajují trestní řízení na základě mediálních informací, které v tomto případě byly nepravdivé.
76. Státní zástupce v odůvodnění obžaloby (čl.56) dovozuje, že „předání policejnímu orgánu s pokynem k prověření by iniciovalo trestní řízení, v němž by byla na základě důkazů opatřených vlastními úkony v České republice a na základě mezinárodní právní pomoci od švýcarských orgánů zjišťována trestní odpovědnost JUDr. J. ze spáchání trestné činnosti, a to jak samotné legalizace výnosů z trestné činnosti, tak i další trestné činnosti

(tzv. zdrojové), z níž legalizované výnosy musely pocházet, což by mohlo vést k trestnímu stíhání a odsouzení JUDr. J. Současně by také české trestní řízení mohlo být podkladem pro získání dalších informací švýcarskými orgány, kterými by odůvodnily další trvání rozhodnutí o zajištění peněžních prostředků, dále případně trestní stíhání JUDr. J. a dalších osob a po jejich odsouzení i konfiskaci zajištěných peněžních prostředků“. Tento předpoklad však soud nesdílí. Nelze přehlédnout, že obviněný Grygárek ukončil svou činnost státního zástupce dne 31.8.2012. Od té doby neměl na činnost státního zastupitelství vliv. Prakticky o tento vliv přišel již s nástupem vrchního státního zástupce JUDr. Mečla, jenž ho vyzval k rezignaci. Úkony trestního řízení v této trestní věci byly zahájeny 6.1.2012 a od té doby mohly orgány činné v trestním řízení využít všech oprávnění, které trestní řád poskytuje a také jich využili. Na podzim 2013 bylo vypracováno několik žádostí o právní pomoc, jejichž předmětem byl výslech svědků a také sdělení bankovních informací, které se týkaly původního švýcarského řízení ve věci Romana J. Požadované dokumenty, např. výpisy z účtů, finanční analýza apod. byly do ČR doručeny v říjnu 2014. Švýcarská strana v rámci svého řízení vyslechla i osoby Roman J., Patrik T., Teodora R. a Tomáš Martinec (analýza získaných informací je na čl. 5695). Dnes v roce 2019, tedy téměř po pěti letech, nebylo v souvislosti se švýcarskými účty zahájeno žádné trestní stíhání. Kromě žádostí o právní pomoc orgány přípravného řízení využily i institutů podle § 88, 88a, 158d tr.řádu. Kanceláře Romana J. byly sledovány od 3.7.2012 do 7.9.2013, přesto nebyla zachycena žádná informace vedoucí ke konkrétnímu obvinění. V takovém případě, je předpoklad, že zahájení trestního řízení a vypravení žádosti o právní pomoc by vedlo k obvinění, odsouzení a konfiskaci zajištěných finančních prostředků ryze spekulativní a s ohledem na současnou realitu i neoprávněný.

77. Na základě těchto skutečností dospěl soud k závěru, že jednání obviněného nenaplnuje kritéria trestného činu. Dle právní věty odpovídající žalované právní kvalifikaci měl obviněný Grygárek jako úřední osoba, v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch nesplnit povinnost vyplývající z jeho pravomoci. Jak je již vysvětleno pod body 20 – 23 neexistuje žádný důkaz prokazující, že by obviněný v době, kdy VSZ vyřizovalo švýcarskou žádost o právní pomoc R.J. znal. V takovém případě nelze dovodit ani jeho úmysl ho zvýhodnit a opatřit mu prospěch. Současně nebylo ani prokázáno, že by obviněný nesplnil svou povinnost vyplývající z jeho postavení náměstka vrchního státního zástupce v Praze. Obviněný Grygárek byl jedním z úředních osob, které se žádostí o právní pomoc zabývaly. Tuto věc neměl přímo na starosti, nebyl dozorujícím státním zástupcem. Z pozice své funkce náměstka byl o vyřizování mezinárodní právní pomoci informován a byl také nejvýše postavenou úřední osobou při jednání se švýcarskými kolegy. Jeho stanovisko se nijak nelišilo od postoje jeho kolegů, žádným způsobem své podřízené neovlivňoval, s navrženými postupy souhlasil. Správnost názoru, že na základě informací, které měla česká strana k dispozici, nebylo možné zahájit trestní řízení, potvrdilo i Nejvyšší státní zastupitelství ČR. V takovém případě nelze dovodit, že právě postupem dle tohoto právního názoru obviněný Grygárek nesplnil své povinnosti a porušil svou pravomoc. Soud proto dospěl k závěru, že nebyly naplněny základní znaky skutkové podstaty trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) odst.3 písm.a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoníku a proto jeho jednání není trestným činem.
78. Po prostudování spisu soud zvažoval další procesní postup. Uvažoval zejména o tom, zda ve věci nařídít hlavní líčení, či zda je na místě rozhodnout již v rámci předběžného projednání obžaloby. Komentář k § 188 Beck k tomu uvádí, *že k zastavení trestního stíhání z důvodů § 172 odst. 1) může dojít v rámci předběžného projednání obžaloby tehdy, jestliže by jiný procesní postup zásadně nic nemohl změnit na závěru, že skutek, pro nějž je stíhání vedeno, se nestal,*

*není trestným činem a není důvod k postoupení věci, trestní stíhání je nepřijatelné, není prokázáno, že jej spáchal obviněný, obviněný není pro nepřítomnost trestně odpovědný, případně že trestnost činu v mezidobí od jeho spáchání zanikla. Rozhodnutí soudu předpokládá, že ani dalším došetřením věci by se nepodařilo zjistit skutečnosti a sbromáždit důkazy, jejichž provedením v hlavním líčení by se mohlo dojít k závěru o vině, a dává tedy soudu možnost předejít neúčelnému konání hlavního líčení, které by skončilo zprošťujícím rozsudkem nebo usnesením o zastavení trestního stíhání. Soud je přesvědčen, že se jedná právě o tento případ. Na tomto místě je třeba poznamenat, že procesní postavení soudu a orgánů přípravného řízení se zásadně liší. Policejní orgán je povinen zahájit úkony trestního řízení pokud má důvodné podezření, že byl spáchán trestný čin (§158 tr.ř.). Pokud dalším prověřováním zjistí, že je dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba je povinen zahájit její trestní stíhání (§160 tr.ř.). Státní zástupce podává obžalobu, jestliže výsledky vyšetřování dostatečně odůvodňují postavení obviněného před soud (§176 tr.ř.) Podání obžaloby tak musí být důvodné, musí zde být důvody svědčící pro závěr, že obviněný se trestného činu mohl dopustit. V řízení před soudem však platí princip presumpce nevinny. Vzhledem k tomu, že soud předpokládá, že tomuto rozhodnutí bude věnována pozornost i z pozice laické veřejnosti, pokládá za prospěšné poukázat na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 29. 4. 2009, sp. zn. I. ÚS 3094/08, které tento princip vysvětluje. *Princip presumpce nevinny vyžaduje, aby to byl stát, kdo nese konkrétní důkazní břemeno; existují-li jakékoliv rozumné pochybnosti, nelze je vyložit v neprospěch obviněného, resp. obžalovaného, ale naopak je nutno je vyložit v jeho prospěch. Z principu presumpce nevinny plyne pravidlo in dubio pro reo, dle kterého, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného [nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 733/01 ze dne 24. 2. 2004 (N 26/32 SbNU 239)]. Ani vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok [nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 398/97 ze dne 4. 6. 1998 (N 64/11 SbNU 125)]. Jinak řečeno, trestní řízení vyžaduje v tomto ohledu ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který lze od lidského poznání požadovat, alespoň na úrovni obecného pravidla "prokázání mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost" [nález sp. zn. IV. ÚS 260/05 ze dne 17. 5. 2007 (N 86/45 SbNU 259)]. Tento princip lze však v tomto řízení uplatnit maximálně na posouzení otázky, zda se obviněný Grygárek a v té době podezřelý J. na přelomu let 2008-2009 znali. Tam je možné připustit argumentaci poukazem na výpověď svědka N. (ta však byla hodnocena pod bodem 20 a dle názoru soudu byla jednoznačně vyvrácena svědectvím JUDr. S.) ale také odkazem na příliš přátelskou komunikaci mezi oběma muži vedenou několik let po vyřízení žádosti o právní pomoc. Právě na základě tohoto principu, ve světle ostatních důkazů není možné uzavřít, že obhajoba obviněného je vyvrácena a přátelství obou mužů v letech 2008-2009 prokázáno. Tento princip se však neuplatí, pokud jde o posouzení toho, jak byla právní pomoc vyřízena a zda obviněný do tohoto procesu zasáhl způsobem, který by naplnil kritéria trestného činu. Soud má k dispozici originál spisu VSZ a další důležité dokumenty obsahuje spisový materiál. Není žádná pochybnost o tom, jak česká strana komunikovala se švýcarskými partnery, proč nezahájila úkony trestního řízení a proč si ze Švýcarska nevyžádala bankovní informace. V tomto směru si již nelze představit žádné došetření, obsah shromážděných důkazů je zcela jasný, vyčerpávající a nelze ho již nijak doplnit. Provedení těchto důkazů v rámci hlavního líčení nemůže změnit jejich obsah ani interpretaci a nemůže tak ani ovlivnit skutečnost, že postup, který obviněný Grygárek stejně jako ostatní státní zástupci zvolili, byl v té době považován za správný. Soud proto považuje nařízení hlavního líčení za neúčelné, když ve věci je možné rozhodnout již na základě důkazů shromážděných ve spisovém materiálu.**

79. Při volbě tohoto procesního postupu musí soud vážit i další hlediska. Trestní řízení v této trestní věci je vedeno již od ledna 2012, přičemž trestní stíhání obviněného bylo zahájeno

6.12.2013. V té době obviněný působil jako advokát a na základě tohoto trestního stíhání mu byla Českou advokátní komorou pozastavena činnost. Další prodloužení trestního stíhání, které soud již pokládá za nedůvodné, by zbytečně a v této chvíli i neoprávněně zasáhlo do jeho práv. Soud si je také vědom existence zákona č. 82/1998 S. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Do této chvíle, alespoň dle názoru soudu, nebylo možné orgánům činným v trestním řízení nic vytknout. Jak je již shora uvedeno, policejní orgány a potažmo i státní zástupce jsou povinni stíhat každou trestnou činnost, o které se dozví a kde mají důvodné podezření na konkrétního pachatele. V této trestní věci existovalo dostatek informací pro postup podle § 158 i 160 tr.ř. Pokud policejní orgán zachytí informace, o tom, že osoba v postavení státního zástupce si sjednává schůzky s kontroverzními osobami, kde se řeší i finanční záležitosti, pokud vyslechne rozhovory typu „mám člověka, který je na pozici, kde byl Libor Grygárek. Není to Libor Grygárek, není těhle kvalit, ale je dobrej...“, pokud z úst Ivo R. zazní slova „Grygoš to zařídí“ nebo „dostal bůra“ pak je jeho povinností zahájit trestní řízení. Rozhodnutí o zahájení trestního stíhání obviněného tak bylo vydáno zcela správně, důvodně a zákonně. Také státní zástupce podává obžalobu, pokud má odůvodněn závěr, že žalovaný skutek je trestným činem a spáchal ho obviněný. Jak již bylo shora vysvětleno, soud je v jiné pozici. Důvodný předpoklad a prokázaná skutečnost, jsou naprosto odlišné kategorie. Soud není oprávněn řešit činnost obviněného v postavení státního zástupce ve všech souvislostech, tak jak to činí orgány přípravného řízení, které je ovládáno zásadou vyhledávací, tj. jsou povinni prověřit veškeré podezřelé skutečnosti. Soud je vázán skutkem, který je popsán v obžalobě a to je v tomto případě pouze způsob vyřízení švýcarské žádosti o právní pomoc na přelomu let 2008-2009 a v tomto řízení soud žádné porušení povinností státního zástupce neshledal.

80. Soud proto postupoval podle § 188 odst.1 písm. c) tr.ř. a z důvodů uvedených v § 172 odst.1 písm.b) tr.ř. trestní stíhání obviněného Grygárka zastavil, neboť žalovaný skutek není trestným činem a nebyl shledán ani důvod k postoupení věci, to znamená nejedná se ani o přestupek či jiný správní delikt.

K bodu II.

81. Pod bodem II státní zástupce žaluje obviněného pro skutek - zjednodušeně řečeno - že v době od **17. 12. 2009 do 11. 5. 2010** jako náměstek vrchního státního zástupce v Praze při výkonu dohledu zneužil své postavení v úmyslu dosáhnout odložení trestní věci, která se týkala jeho přítele JUDr. Jana S., čímž měl spáchat přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., tr. zákoník, ve znění účinném do 30. 11. 2011.
82. Trestní sazba uvedená v § 329 odst. 1 tr. zákoníku činí 6 měsíců až 3 léta. Podle § 34 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku zaniká trestní odpovědnost za trestný čin, jehož horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně 3 léta, uplynutím promlčecí doby 5ti let. Jak vyplývá ze spisového materiálu, trestní stíhání obviněného Grygárka pro tento skutek bylo zahájeno dne **26. 10. 2016** (čl. 81). Z toho vyplývá, že od okamžiku spáchání skutku do okamžiku zahájení trestního stíhání uplynula doba více jak pět let. Trestní stíhání pro tento skutek je tedy promlčeno.
83. Podle § 34 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku se promlčecí doba přerušuje, spáchal-li pachatel v promlčecí době trestný čin nový, na který trestní zákon stanoví trest stejný nebo přísnější. Podle § 34 odst. 5 tr. zákoníku přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.

84. Trestným činem, který by mohl přerušit běh promlčecí doby ve smyslu § 34 odst.4 tr. zákoníku je skutek popsáný pod bodem I. Jak je již však shora vysvětleno, soud dospěl k závěru, že tento skutek není trestným činem. V takovém případě nelze dojít k jinému závěru než k tomu, že promlčecí doba nebyla přerušena a trestní odpovědnost za tento skutek zanikla uplynutím doby. V takovém případě je trestní stíhání nepřipustné a musí být zastaveno.
85. Pro případ, že by výrok pod bodem I. tohoto usnesení nenabyl právní moci, soud dodává. Podle § 34 odst. 2 tr. zákoníku promlčecí doba počíná běžet u trestných činů, u nichž je znakem účinek anebo u nichž je účinek znakem kvalifikované skutkové podstaty od okamžiku, kdy takový účinek nastal, u ostatních trestných činů počíná běžet promlčecí doba od ukončení jednání. Pod bodem I. obžaloby je obviněný stíhán za to – zjednodušeně řečeno - že jako státní zástupce zvýhodnil Romana J. a díky své nečinnosti docílil toho, že trestní řízení ve Švýcarské republice bylo zastaveno a švýcarské orgány v březnu 2011 rozhodly o zrušení zajištění, čímž se peněžní prostředky v celkové hodnotě 197.564.456,- Kč dostaly do volné dispozice JUDr. Romana J. Tím měl Romanu J. opatřit prospěch velkého rozsahu a naplnit tak kvalifikovanou skutkovou podstatu podle § 329 odst. 1 písm.c) odst. 3 písm.a) tr. zákoníku. Trestný čin, kterého se měl obviněný dopustit, byl tedy dokonán v okamžiku, kdy nastal jeho účinek, tedy v době, kdy bylo zastaveno trestní řízení proti Romanu J. a bylo zrušeno zajištění finančních prostředků. Jak sám státní zástupce ve znělce obžaloby uvádí, došlo k tomu v březnu 2011. Orgánům přípravného řízení nelze upřít snahu zajistit předmětná rozhodnutí a to i cestou právní pomoci. Švýcarská strana však této žádosti nevyhověla, pouze písemně sdělila, že trestní stíhání bylo zastaveno 3.3.2011 (čl. 5929, 5951). Stejnou informaci poskytl státní zástupce Patrick Lamon ve svém výslechu. I v případě možnosti, že skutek popsáný pod bodem I. by byl trestným činem, byl by dokonán 3.3.2011 a od tohoto okamžiku by znovu počala běžet pětiletá promlčení doba. Ta by uplynula 3.3.2016, tedy předtím, než bylo pro skutek II. zahájeno trestní stíhání.
86. Za této situace dospěl soud k závěru, že trestní stíhání obviněného Grygárka pro skutek II obžaloby je pro promlčení nepřipustné a proto bylo zastaveno.

Poučení: Proti výrokům pod bodem I. a II. tohoto usnesení je přípustná stížnost do tří dnů ode dne oznámení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost má odkladný účinek.

Praha 11. července 2019

JUDr. Zuzana Zápalková v.r.
předsedkyně senátu